Anul VII No. 1 — 2 lei Exemplarul — 25 Februarie 1933

CUVÂNTUL STUDENȚESC

Noi dacă nu vom lupta în contra elementului jidovesc, vom pieri ca națiune
VASILE CONTA

Organ Oficial al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români
APARE BILUNAR
Redacția și Administrația: București, Bulevardul Schitu Măgureanu No. 2 (Palatul Soc. Stud. în Medicină) Telefon 301/65

STEAUA POLARA

Un deceniu și jumătate de luptă aspră pentru afirmarea dreptului la cultură românească al tineretului românesc a dat studențimii creștine o psihologie și o ideologie de-sine-stătătoare.

E trofeul cel mai de preț al acestei lupte.

Dece? Fiindcă e cucerit cu durere, cu prigoane, cu temniță; fiindcă e smuls cu îndârjire voinică unei lumi dușmănoase, căzută pradă internaționalismului democratic, ruinător de țară și de instituții strămoșești.

Oricine a refuzat să înțeleagă sufletul chinuit al generației tinere a refuzat să creadă în viitorul României.

Oricine a lovit în tineretul acesta, a lovit în viitorul României.

Prigonită de anumite medii oficiale, dar susținută de sentimentul adânc românesc al țării, studențimea și-a refugiat sufletul în marile idei pe care e clădită viața poporului și a statului român. Și a turnat din aliajul lor crezul ei în ziua de mâine.

Aceasta e opera ei și numai a ei.

Ideologia aceasta, închegată dintr'o stare sănătoasă de protest moral și menită să întrețină mai departe aceeaș sănătate morală, e și doctrina organizațiilor studențești, care insuflă acțiunile și desbaterile congreselor regionale și generale. S'a creiat astfel o ambianță universitară clară, în care noui veniți intră ca în disciplina unei tradiții consacrate.

Astfel, comparată cu studențimea altor țări, studențimea noastră cu organizația ei de corp colectiv, cu ideologia ei cristalizată din suferinți proprii, cu spiritul ei gata să osândească pe rătăciți, se înfățișează ca un bloc național, orientat sigur în marile probleme ale vieții românești.

Din aceste constatări, ce alcătuesc titlul cel mai frumos al unei generații, decurg obligațiile de corp colectiv în desfășurarea mai departe a vieții lui.

Faptul că doctrina de azi îi aparține exclusiv, obligă studențimea să vegheze pentru a-i păstra puritatea cu gelozia și cu mândria firească a patrimoniului pe care îl deține și de care e responsabilă.

Faptul că mărturisește o doctrină, o obligă s'o tălmăcească în actele ei colective și individuale.

Proclamarea acestei doctrine în cogresele anuale, evident, e un act solemn și înălțător, dar nu e suficient. O doctrină e viabilă prin acțiunile pe care le stârnește.

Ultimul eveniment al crucii, pe care eroul din Parcul Carol o voește strajă la căpătâiu, ne arată o studențime care știe ce obligații decurg din doctrina ce și-a dat-o.

Ca dascăl, mă bucur din adâncul sufletului că studențimea noastră și-a găsit steaua polară prin haosul dușmănos al acestei vremi.

Nichifor Crainic

Adevărații vinovați

Muncitorii căilor ferate se frământau de multă vreme pentru nevoile lor.

Organele în drept le-au satisfăcut o parte din cereri, altele erau pe cale de rezolvare. Totuș, agitația creștea în măsura în care cererile lor drepte era satisfăcute.

Prin ce fenomen?

Recentele întâmplări dureroase, au adus deslegarea: chestiunile profesionale au dispărut din fruntea revendicărilor, înlocuite fiind cu chestii politice: autorizarea de funcționare a organizațiilor comuniste, liberarea comuniștilor arestați, ridicarea stării de asediu, înființarea comitetelor muncitorești de ateliere.

Deci, mișcarea de revendicări profesionale, s'a transformat în agitație comunistă.

Revendicări pur comuniste pe cari muncitorii n'au putut să le imagineze, nu le înțeleg, sunt cu totul străini de ele.

Pe de altă parte, organizare a grevei și dezordinilor după metodele obișnuite ale Moscovei.

Sângele lucrătorilor a curs pentru o cauză ce nu era a lor, victime nevinovate ale agitatorilor roșii cari le speculează mizeria, le exploatează sângele în interesul revoluției mondiale.

Când ordinea va fi definitiv restabilită, consiliile de război vor intra în funcțiune, vor veni sancțiunile.

Și tot muncitorii vor fi cei cari vor plăti.

Căci adevărații vinovați, autorii morali, criminalii conștienți, asupra cărora apasă răspunderea vieții nenorociților cari au murit fără să știe pentru ce, provocatorii de acum ca și de totdeauna, stau la adăpost, ocrotiți de nemernicia politicii românești.

Cine va îndrăzni să incomodeze pe patronul presei tuturor intereselor străine din Sărindar?

Cuvântul insinuant și perfid al sirenelor cu perciuni stipendiate de Moscova, strecoară otrava comunismului în sufletele necăjite ale muncitorilor, aprinzând patimile.

Bucurându-se de toată libertatea și sprijinul pe care oficialitatea nu-l poate refuza dezertorului și trădătorului Socor, „Stânga" își continuă acțiunea criminală.

Redactorii Stângii, speculatori ai intereselor muncitorești, vinovații tristelor întâmplări din ateliere, își încasează regulat subsidiile grase din consiliile de administrație „burgheze", universități sau redacții de gazete guvernamentale, feriți de orice răspundere.

(Continuare în pag. II-a)

M. S. Regele Caro al II-lea

CREZUL NOSTRU

Cu multă trudă, după un repaus pe care noi nu l-am dorit, reaparem.

Reaparem ca să ne spunem cuvântul și mai ales ca în vremurile turburi de astăzi să ne afirmăm tendințele.

Așa cum totdeauna a simțit tinerimea universitară creștină, gândul nostru se îndreaptă atunci când purcedem la o muncă, spre Acela ce Domnește.

Dacă noi înșine am avut de suportat asupriri, — și am avut, — și dacă am constatat în jurul nostru nemulțumiri cauzate de greaua situație prin care trece țara, niciodată nu am dezarmat și încrezători în viitorul neamului, am luptat și vom lupta în jurul Tronului pentru apărarea credinței și tradiției strămoșești.

Strămoșii noștri porneau la luptă cu Domnul lor în frunte.

Noi, cei de astazi, știindu-l pe El primul la datorie, îl urmăm și punem toată puterea noastră de muncă pentru propășirea neamului Românesc.

Cuvântul Studențesc

Salvați muncitorimea

Flamura roșie dela Răsărit și-a fâlfâit din nou faldurile — încă picurânde de sânge cald — asupra pașnicei noastre țări.

Duhul rău al sanguinarilor dela Moscova și-a arătat roadele încă odată.

Câteva leșuri românești, dar numai românești, au provocat încă un spasm de plăcere și un rânjet diabolic, potentaților împărăției Sovietice.

*

De câtva timp se flutură și la noi, ca pretutindeni, preceptele urei de clasă, produse bolnăvicioase ale unor capete cu Tfilen.

La refuzul identificării unei nații cu tradiția și cu credința sa, la elucubrațiile internaționale, s'a răspuns cu acte de teroare pentru a impune cu grenada, acolo unde promisiunile șuerătoare, de viperă, nu au avut răsunet.

Intr'adevăr, scrutând în urmă, deosebim ca mijloace de persuasiune ale „lumii celei noui": atentate de factură impresionantă, crucificări, o mare de corpuri neînsuflețite cu membrele schilodite și cărnurile învinețite, picurând de sânge, mame cerându-și cu desnădejde copiii înstrăinați, preoți cu orbitele însângerânde, fluturându-și odăjdiile în ștreangul călăului, într'un cuvânt groază! moarte! sânge, iată postamentul comunismului.

Este evident că pentru a aplica o asemenea doctrină ce distruge tot ce e mai sfânt pe lume, și mai ales pentru a o impune — prin mijloace vrednice de timpurile lui Atila — s'a găsit o singură categorie de bipezi, și anume neamul sfărâmat și împrăștiat ca pleava în vânt, compus din aventurieri, contrabandiști, proxeneți și comis-voiajori.

Dar și mai adevărat, și tot atât de trist este faptul — evenimentele de zilele trecute, ne confirmă — că dacă acești samsari ai finanței internaționale agită și terorizează, rătăciții ce se lasă atrași în mrejele nefaste ale Moscovei, înfundă singuri pușcăriile și chiar plătesc cu propria lor viață, încercările de a turbura ordinea în stat.

*

Muncitorii c.f.r. și-au afirmat câteva revendicări, și-au cerut dreptul la o viață omenească.

Pe cale pașnică, revendicările lor juste, incumbau neapărat soluționarea.

Dar apărut-au profitorii, turburătorii ordinei de stat, jivinele moscovite și uneltele lui Zipștein speculând în totul aceatsă nemulțumire socială.

Promisiuni deșănțate au înfierbântat spiritele destul de agitate, fețele supte și pământii ale muncitorilor flămânzi s'au transfigurat. Foamea și-a spus cuvântul. Degetele s'au crispat pe trăgaciu și rebeliunea s'a deslănțuit.

Represiunea a urmat cu destul tact, dar necesară și dureros necesară.

Căzut-au de ambele părți, fiii vrednici ai aceleiași țări, unii pentru a-și face datoria, alții din nenorocire unelte oarbe ale unui ideal semit.

Este timpul acum mai mult ca oricând ca muncitorimea română să înțeleagă primejdia evreo-comunistă, și să izgonească din mijlocul ei pe fiii neamului ciuntit.

Muncitorul român conștient de menirea sa, cu mâna pe conștiință, cu fruntea senină, trebue să svârle în fine murdara treanță roșie, să zdrobească sub pumnu-i tare hidra evreo-comunistă și să se mântuiască îmbrățișând cu sfințenie mândrul nostru tricolor.

Florin Becescu

Numerus clausus

Sunt zece ani de cât studențimea a lasnat formula salvatoare a culturii și muncii românești: *„numerus clausus"* singurul corectiv posibil al imensei greșeli făptuite după război, prin egalizarea în drepturi a *„tuturor românilor, fără deosebire de origină etnică, limbă sau religie"*.

Primele manifestări ale reformei constituționale impuse de oculta care a dictat tratatul din Versailles și acceptată cu atâta inconștientă ușurință de legiuitorul român, provocasę reacția tineretului de la toate universitățile.

Cetățenii de alt neam, limbă și credință, invadau cu aroganța cuceritorului, toate ramurile de activitate, până în ajun rezervate românilor de obârșie. Superioritatea economică asupra bieților fii de plugar român făcea lupta inegală.

Numărul cetățenilor de foarte recentă origine predomina în universități.

Efectele erau ușor de prevăzut: *acapararea în viitorul apropiat a tuturor profesiunilor intelectuale de către elementul străin, falsificarea culturii naționale ceva mai târziu.*

Cine a ascultat atunci strigătul de desnădejde al tineretului român, care își cerea dreptul la viață, la cultură românească?

In inimile și mințile conducătorilor țării alarma dată de studenți n'a găsit nici un ecou. La mișcarea lor de firească și sănătoasă reacțiune a spiritului românesc copleșit, sufocat în posibilitățile lui de exprimare de invazia străină, guvernanții au răspuns cu închisori, cu eliminări din universitate.

Până și cei cari recunoșteau dreptatea cauzei susținute de studenți, o considerau totuș himerică: lupta pentru o asemenea cauză cerea prea mult curaj, prea multe renunțări de cari nu se simțeau capabili.

Studenții au rămas izolați. Lașitatea generației vechi, lipsa credinței puternice în destinele nației a dus la ruptura morală dintre tineri și bătrâni.

Izolarea i-a întărit. Din frământarea lor au născut organizațiile naționaliste de astăzi. Prin forța lor creccândă, ceeace părea utopie acum zece ani, acum se apropie de realizare.

In acelaș timp însă, consecințele nenorocite ale reformei constituționale au agravat situația. „Numerus clausus", care acum 10 ani ar fi dat rezultate bune dacă ar fi fost aplicat numai la intrarea în universități și școli superioare, astăzi trebue impus în toate ramurile de activitate.

Indiferența conducătorilor țării față de această problemă a dus la situația intolerabilă de acum. Dacă a fost posibil ca organizația spionajului sovietic să pătrundă atât de adânc în serviciul poștelor, faptul se datorește exclusiv numărului covârșitor al funcționarilor de sânge străin de la această instituție.

Aceiaș proporție îngrijorătoare de streini de neam și la căile ferate, unde poate că n'am fi asistat la tragedia de ieri dacă lucrătorul ar fi găsit în inginerul și șeful său direct, de acelaș sânge cu el, un sfătuitor și îndrumător cinstit.

Și când aceasta e situația din serviciile statului, când în însăș armata țării, proporția ofițerilor de rezervă minoritari a ajuns să egaleze pe a românilor, să ne mai întrebăm de situația din profesiile libere?

Faptele acestea sunt recunoscute până și de cei cari altădată, ne considerau copii cu mintea înfierbântată. Autorii constituției din 1923, cei cari socoteau „numerus clausus" cerut de noi la universități ca un act de revoltătoare nedreptate, astăzi cer îndepărtarea *„străinilor"* din funcțiile statului.

Străini domnilor? Ați uitat că d-voastă i-ați creiat? *„Români fără deosebire de origine etnică, limbă sau religie"*, nu stăini! Așa par'că le spuneați pe vremuri.

Aveți curajul să vă recunoașteți greșala de acum 10 ani și reparați-o până nu va fi prea târziu.

Aplicați acestor „români" principiul proporționalității în funcțiuni cu numărul lor în massa poporului nostru, chiar de vor fi ei fii ai neamului „ales".

Vladimir Munteanu

Note critice

Pe marginea romanului „Răscoala"

de Liviu Rebreanu

Vol. I Se mișcă țara, vol II Focurile
Ed. Cartea Românească, 640 pagini

In judecarea unei opere de artă există două criterii, unul estetic și al doilea anestetic.

Criteriul estetic reprezentat prin arta pentru artă și prin așa numita „artă pură" dă posibilitatea fixării unui criteriu de judecată pur estetic, desprins din contingențele anestetice. Se judecă și se valorifică o operă ca atare. Se stabilește întrucât o operă poate fi socotită de artă și întrucât puterea de creație a autorului merită statornicirea fluidului genialității în evoluția estetică. Așa dar imperiul critic estetic are meritul de a stabili definitiv în cadrul evoluției istorice a genurilor artei, valoarea estetică de sine stătoare, a unei opere de artă.

De altfel viabilitatea și durabilitatea unei opere în timp se poate explica numai întrucât acea operă a realizat, prin creație evident, esteticul. Înțelegând, bine înțeles, prin estetic, nu numai clasicul „frumos", ci desprinderea, în forma scrisă, modelată sau pictată, a vieții, a realității, a imaginației pure. Creația devine estetică numai atunci când trăește. Căci în definitiv arta, o formă ideală a vieții, ca și viața, o formă reală a artei, nu se justifică decât prin faptul armonic al trăirii.

Criteriul anestetic în judecarea unei opere, reprezentat prin ceeace s'a numit la un moment dat „artă cu tendință", artificializează adâncirea estetică prin superficializarea judecății. Nu se poate stabili valoarea unei opere printr'un asemenea criteriu care bagatelizează posibilitatea de critică. Criteriul anestetic fixează o operă numai în cadrul temporar al unei epoci, pe care nu-l poate depăși din cauza lipsei de adâncire sub unghiul estetic. El valorizează o operă raportată la o anumită epocă. Valoarea criteriului anestetic stă numai în funcția socială a operei, nu în funcția ei estetică. Aici deosebirea fundamentală între cele două criterii.

Prin sinteza celor două judecăți se ajunge la un nou criteriu pe care l-am putea numi, estetico-social. Se desprinde valoarea pur estetică a unei opere și se raportează, această valoare, la funcția socială a artei. Aceasta este judecarea practică a unei opere, dacă se poate numi astfel. In felul acesta se stabilește întrucât o operă de artă are o valoare estetică și una socială.

Pentru critica ce urmărește și stabilirea valorii unei opere în chenarul unei epoci date, circumscrisă în anumite evenimente ale unui anumit timp, criteriul estetico-social e cel mai prudent. Și în parte cel mai vrednic. Pentru că astfel se judecă o operă în toată complexitatea ei de creație socială și estetică. Dar acest criteriu prezintă desavantajul de a putea fi aplicat numai la anumite opere, cari își înscriu valoarea estetică în social. Adică urmăresc eternizarea socialului prin estetic.

Creațiile pur spirituale sunt produse pur estetice; creațiile cari transpun sbuciumul unei epoci sau al unei lumi apuse, sunt produse anestetice, sau în cazul cel mai fericit, estetico-sociale.

Cu aceasta am ajuns la ceeace ne-am propus să discutăm: valoarea estetico-socială a romanului *Răscoala*.

Incontestabil, Liviu Rebreanu se înscrie între marii prozatori ai literaturii noastre. Puterea lui de creație prin evocarea oamenilor și locurilor, prezintă o notă aparte în literatura noastră. Liviu Rebreanu este un cerebral. Creațiile lui nu au o existență lăuntrică, sentimentală. Valoarea lor stă în perspectivele epice ale desfășurării în timp. El nu creiază o stare de suflet, ci numai o stare de lucruri.

Creația lui L. R. nu este simțită, — adică interiorizată prin substanța psihică — ci este gândită — adică prelucrată logic, printr'o optică rece, obiectivă. Chiar romanul său *Pădurea spânzuraților*, care desigur are un substrat psihologic, prezintă tot o desfășurare epică încadrată în psihologia războiului. Valoarea cărților lui L. R, stă în prelucrarea cerebrală a unei epoci *(Răscoala, Crăișorul)* sau în delimitarea estetică a unei probleme *(Ion, Ciuleandra)*.

Prin afirmația că L. R. este creatorul romanului românesc — lucru care s'a spus de multă vreme — înțelegem pe creatorul care este preocupat în operele lui de picturalizarea unor evenimente, oameni sau probleme în cadrele tehnicei romanului.

L. R. nu scrie ceeace simte, ci ceeace trăește colectiv la un moment dat, într'o societate dată desprinzând din sbuciumul individual numai ceeace contribue la definirea unei epoci sau unor evenimente.

Ion nu este o creație individuală, ci una colectivă. Reprezintă o stare de spirit și o realitate socială. Ion nu este un scop în sine, ci un mijloc pentru delimitarea unei probleme. *Adam și Eva.*

Spre deosebire de romanele scrise până acum, L. R. în ultima sa carte *Răscoala*, creiază două serii de tipuri: tipul colectiv și tipul individual.

Răscoala reprezintă zugrăvirea evenimentelor sociale din preajma anului 1907, anul răscoalelor țărănești.

Ca un bun cunoscător al tehnicei romanului L. R. trebuia să țină seama în opera sa de două categorii sociale: masa țărănească de o parte și clasa boerească, de alta. Pentru aceasta avea nevoe de crearea stărei de pirit colective și de creionarea clasei boerești.

Intr'adevăr din primele pagini ale cărții și în special în volumul al II-lea — ni se desfășoară epic toată starea de nemulțumire și de suferință a țăranului român, rob pe pământul lui pe care l-a muncit milenar boerului.

Tot acest conflict lent și acut dintre țăran și boer — La fel în *Ciuleandra*, în primul evidențiind dârzenia și modestia caracteristică țăranului nostru — celălalt, boerul — autoritatea și spiritul superiorității sale — e prins de L. R. sub forma descrierii sau dialogului simplificat numai la elementele cari pot contribui la precizarea acțiunii și a înaintării ei spre accentuarea și definirea atmosferii și problemei însăși.

In evoluția creatoare a acțiunii, L. R. urmărește numai sinteticul. Numai ceeace poate contribui la desăvârșirea unui tablou sau portret. Crearea de individualități nu cade pe primul plan. Tipurile create de L. R. sunt numai un mijloc pentru a caracteriza o atmosferă, pentru a defini o acțiune.

Viziunea creatoare în opera lui L. R nu sesizează omenescul. Nu desprinde din sbuciumul vieții imponderabilul sufletesc care dă omului o trăire lăuntrică, aparte.

Nu caută specificul indivi-

(Continuare în pag. II-a)

A 6-a conferinţă a Micii Inţelegeri studenţeşti la Belgrad

— Reorganizarea P. E. E-ului. Front comun Antirevizionist. Schimbul de burse şi stagiul de practică pe vară. Comprimete de fotbal. Congresul dela Belgrad —

Intre 7—13 Februarie — in urma unei amabile invitaţii din partea Uniunei Naţionale a Stud. Iugoslavi, a avut loc la Belgrad a 6-a Conferinţă a comitetului executiv al Micii Inţelegeri Studenţeşti. Delegaţia română a fost formată din d-nii: Mihail Livadaru, Directorul Departamentului Afacerilor Străine de pe lângă U. N. S. C. R. şi Horia Stanca, membru in comitetul executiv al P. E. E.-ului.

Conferinţa urma să aibe loc la Bucureşti in care scop sosise chiar şi d-nul dr. Francisc Paniak, delegatul Uniunei Cehoslovace. Din motive interne, jugoslavii au ţinut ca această Conferinţă să aibe loc la ei, lucru ce s'a intâmplat ţinând seamă că după doi ani aproape, era prima ocazie când comitetul executiv se putea intâlni in plenul lui.

La Belgrad, şedinţele — in număr de şapte — au avut loc in sala consiliului profesoral al Universităţii, pusă la dispoziţie cu largă bunăvoinţă de către d-l Rector.

Lucrările au decurs intr'un tempo viu şi armonios dovedind solidaritatea deplină ce există intre studenţimea Micii Inţelegeri. Rezultatele fericite ale conferinţei sperăm să fie un moment nou in viaţa P. E. E-ului, mai ales acuma când Mica Antantă Politică s'a afirmat ca un element viu, factor al păcii, in Europa Centrală.

Reorganizarea Micii Inţelegerii studenţeşti

S'a redactat un protocol adiţional la pactul dela Cluj—, lucrare inceputǎ deja dela Bucureşti şi terminată la Belgrad, adaugându-se noi articole pentru o cât mai bună functionare a P. E. E-ului.

Tot in acest sens s'a creat şi un Secretariat permanent la Praga, ales fiind in unanimitate, d-l dr. Fr. Paniak, delegatul cehoslovac şi un organism mai viu, Consiliul, compus din şase membrii, câte doi de fiecare Uniune naţională studenţească. Preşedenţia o are ţara unde se ţine Congresul aceasta pentru o cât mai bună organizare. Congresul fiind in Jugoslavia, anul acesta a fost ales d-l J. Jozanov. Preşedintele Afacerilor Străine de pe lângă Uniunea Jugoslavă şi semnatar al pactului dela Cluj.

Antirevizionismul

Consiliul s'a sezizat de o scrisoare-circulară a Uniunei Naţionalǎ Maghiară prin care invită toate Uniunile studenţeşti la un congres revizionist ce urma să aibe loc la Budapesta, la 12 Februarie. S'a examinat poziţia Uniunei Maghiare in Confederaţia Internaţională Studenţească — C. I. E.: in urma acestei manifestări cu vădit caracter politic şi in flagrantă contradicţie cu statutele C. I. E.-ului, constatându-se deplina solidaritate intre studenţimea celor trei ţări.

Pentru lămurirea ideologiei şi solidarităţei P. E. E.-ului dar mai ales pentru a explica in massa studenţească problema revizionistă şi pericolul ei, d-l Horia Stanca, in numele delegaţiei române, a propus infiinţarea Comisiei a 5-a „Antirevizioniste" in care să se studieze profund mijloacele cele mai eficace pentru combaterea teoriilor utopice elaborate de cei ce vor cu orice preţ modificarea frontierelor actuale, drepturi fireşti, câştigate cu mari jertfe.

Propunerea d-lui Horia Stanca a fost acceptată cu unanimitate.

Schimb de burse, Stagiul de practică

In audienţa avută la d. Rector al Universităţii din Belgrad, delegaţii au cerut sprijinul d-sale pentru intensificarea propagandei şi bunei cunoaşteri intre studenţimea Iugoslavă, Cehoslovacă şi Română prin burse anuale şi schimb de studenţi la practică. D-nul Rector, a arătat toată bunăvoinţa promiţând tot sprijinul d-sale pentru ca acestea să devie realităţi i cât mai imediate, găsindu-le absolut necesare.

Colaborare şi bună cunoaştere

Pe lângă propunerile şi hotărârile luate, menite să sporească solidaritatea dintre studenţimea celor trei ţări, pentru o cât mai intensă propagandă in favoarea P. E. E.-ului, d-l Mihail Livadaru a propus infiinţarea de filiale in toate Centrele Universitare pentru aprofundarea ideologiei şi necesitatea Micii Inţelegeri Studenţeşti. Propunerea a fost adoptată cu unanimitate.

Campionate de Foot-Ball

In afară de congresul anual general, d. Mihail Livadaru a mai propus tot ca manifestare de solidaritate, un tur de fott-ball intre echipele Uniunilor Naţionale Studenţeşti. In fiecare an, vor avea loc, in capitala fiecărei ţări, prin sistemul rotatiei, concursuri de fott-bal. Anul acesta concursurile vor avea loc la Bucureşti, pe la inceputul lunei August — sub auspiciile Uniunei Naţionale a Stud. Creştini Români.

Propunerea d-lui M. Livadaru a fost primită călduros fiind acceptată in unanimitate.

D-sa a mai insistat asupra necesităţii intensificării propagandei pentru taberile de vară comunicând că Uniunea Naţională a stud. Creştini români va organiza o mare tabără de vară, la Mare, sub auspiciile Oficiului Naţional de Educaţie fizică.

Congresul dela Belgrad

In urma propunerei Iugoslave s'a primit cu entuziasm că al III-lea Congres să aibe loc in Iugoslavia, la sfârşitul lunei Aprilie, inceputul lui Mai.

Amintim că primul congres a avut loc la Praga iar al II-lea la Bucureşti.

S'au discutat pe larg toate datele tehnice insistându-se asupra grandiozităţii pe care trebue să o aibă această manifestare a P. E. E.-ului.

Programul cuprinde două părţi: 1) la Belgrad, intre 4—5 zile, unde vor avea loc şedinţele solemnele, şedinţele comisiilor şi festivalurilor naţionale. In acest timp se va vizita Belgradul şi pitoreştele lui imprejurimi. 2) Excursie prin Iugoslavia, vizitându-se următoarele centre caracteristice şi pitoreşti: Serajevo, Split, Dubrovnik (Raguza), Ludok şi Zagrebul. Tot drumul pe Coasta Dalmaţiei, va fi făcut cu vaporul.

Toată excursia nu va costa mai mult de 3000 lei. Drumul dela T.-Severin spre Belgrad va fi făcut cu vaporul dând astfel posibilitate studenţilor români să vadă splendoidele poziţii Dunărene, Ada-kaleh-ul şi Cazanele.

Numărul participanţilor români va fi intre 400—500 studenţi in care se cuprind şi membrii consiliilor, echipa de jocuri naţionale şi corul.

Aspecte, vizite, recepţii

Tot timpul delegaţii au fost oaspeţii Uniunei Naţionale a stud. iugoslavi „Pobratinstvo" şi obiectul unei deosebite atenţii din partea studenţimei iugoslave, prilejuind dese manifestări de prietenie şi solidaritate.

In afară de vizita la d-l Rector, delegaţii au fost primiţi de către d-l Gurănescu, ministrul României la Belgrad, d-l Fleicher, ministrul Cehoslovaciei, care impreună cu d-na au dat o recepţie in saloanele legaţiei, delegaţilor. Domnii miniştri au promis tot concursul lor pentru o cât mai bună reuşită a congresului.

Delegaţii au mai fost invitaţi la un supeu de către d-l Raul Anastasiu, secretar de presă şi Const. Narti ataşat comercial de pe lâng ălegaţia română.

Amintim că d-l Const. Narti a fost Director al Dep. Afacerilor străine de pe lângă U. N. S. C. R. şi semnatar al pactului dela Cluj.

Intre timp, delegaţii au fost oaspeţii cantinei studenţilor din Voevodina, majoritatea politehnicieni, destul de bine organizaţi. Orchestra lor de jazz şi de tamburine, compusă din studenţi, dă aproape zilnic concerte, iar din venit sunt ajutaţi studenţii săraci. Orchestra de tamburine, care execută numai arii naţionale, cântă zilnic câte o jum. oră la radio Belgrad, pentru care primesc 500 dinari, aproximativ 1200 lei, jumătate o iau membrii orchestrei, iar cealaltă jumătate pentru fondul de ajutorare al colegilor săraci.

In urma măgulitoarei invitaţii făcute de către d-l Mirkovici, Director general al fundaţiei Regele Alexandru I, delegaţii au fost oaspeţii „Studentskog. Doma"-ului, unul din cele mai mari şi mai moderne căminuri studenţeşti europene.

Pe lângă un confort occidental şi o masă excelentă, studenţii sunt părinteşte conduşi de d-l Mirkovici, om cu superioară cultură şi larg spirit de inţelegere. D-sa este unul care a colaborat la netezirea asperităţilor dintre studenţime şi guvern, fiind, cred, ştiute marile manifestaţii dela Belgrad din anul trecut, când studenţii au fost asediaţi câteva zile in „Studentskog. Doma", iar apoi Universitatea inchisă timp de un an.

La masa dată de d-sa, la care au luat parte peste 300 studenţi, intr'o atmosferă camaraderească şi academică, studenţii iugoslavi au manifestat călduros pentru delegaţii oaspeţi.

D-nul Director Mirkovici a mai binevoit să studieze cu delegaţii, posibilităţile unei cât mai bune reuşite a congresului asigurând găzduirea şi hrana in condiţii cât mai mulţumitoare. Experienţa d-lui Mirkovici este o garanţie că din acest punct de vedere congresul va avea succes, d-sa conducând un cămin unde locuesc şi iau masa un număr mai bine de 500 studenţi, pentru 400—600 dinari, intre 1000—1500 lei pe lună.

Inchiderea Conferinţei

In dimineaţa inchiderei conferinţei, delegaţii au depus pe mormântul eroului necunoscut, la Avala, o coroană de flori, omagiu eroului iugoslav.

De remarcat că mormântul de formă piramidală, are in vârful lui o cruce, iar pe cele patru feţe ale piramidei, de asemenea sculptată crucea, aceasta fără a jigni sentimentul religios al celorlalţi cetăţeni, şi ei destui. E destul să amintim numai marele număr de credincioşi musulmani din Bosnia şi Herţegovina.

După amiază, epuizându-se ordinea de zi, s'a ţinut şedinţa solemnă de inchidere, constatându-se deplina solidaritate intre delegaţi. Apoi s'a propus şi primit cu unanime aclamaţii să se trimită telegrame omagiale E. Sale D-lui Masarik, Preşedintele Republicei Cehoslovace şi MM. LL. Regele Alexandru I al Iugoslaviei şi Carol al II-lea al Românilor.

M. LIVADARU
Dir. Dep. Externelor

Propagandă prin studenţi

Necesitatea de a-ţi face cunoscută ţara şi neamul, peste hotare, este preocuparea multor guverne. Mai ales după marele războî, faţa Europei schimbându-se într'u totul, state noi s'au creat, mentalităţi noui au luat naştere.

Şi, implicit, nevoia de consolidare uneori, de revizuire alteori, dar mai ales de bună prezentare de cele mai multe ori. Eforturi din cele mai mari au fost făcute in acest sens. O propagandă imensă, pe calea publicistică, a impânzit lumea, prezentând uneori haină îndoliată, alte ori haină nouă, sărbătorească.

S'au încercat toate mijloacele şi nu putem spune că nu au reuşit. Cel ce interesează mai mult printre aceste mijloace, este elementul studenţesc. Tinereţea şi entuziasmul ei, îndrumat şi întrebuinţat în chip inteligent, se pare că a dat roadele cele mai bune. Au înţeles acest lucru, polonezi, germani, unguri dar mai ales italieni. Asupra acestora din urmă vom stărui mai mult.

Organizaţi excelent in „Gruppi universitari fascisti" studenţii italieni nu scapă nici un prilej de a-şi prezenta ţara lor in colorit cât mai bogat, doctrina, realizările şi spiritul nou introdus de Duce, ca ceva ideal.

Inarmaţi cu bogat material propagandistic de un deosebit bun gust, format din afişe, broşuri, placarde, prospecte, etc., fasciştii le impart cu gesturi mecenate. Materialul calitativ şi cantitativ este extrem de atrăgător. Fineţea broşurilor, simbolul afişelor sunt o chemare. O literatură şi un material fotografic executat magistral, sunt armele prin care, până acuma, italienii par că nu au pierdut nici o batălie.

Dar nu numai atât. Ducele — care se pare că a înţeles cel mai bine marele rol şi aportul ce-l poate aduce studenţimea — a organizat, prin studenţii lui, numai anul acestor trei mari manifestaţii internaţionale studenţeşti menite să prezinte Italia nouă conducătorilor de mâine.

In Februarie, la Bardonecchia, campionatele de iarnă ale Confederaţiei internaţionale studenţeşti au prezentat un aspect şi o realizare a regimului fascist. La sfârşitul lui August, la Torino, vor avea loc competiţiunile de vară ale C. I. E-ului pentru ca in fine, tot lui Grupi universitarii fascişti să-i revie cinstea să organizeze în Septembrie, la Veneţia, al XV-lea congres internaţional studenţesc.

Trei mari manifestări internaţionale studenţeşti într'un an. Trei mari chemări ale Ducelui şi fasciştilor pentru Italia, pentru fascism.

Dacă regret ceva e că nu pot oferi bogatul material pe care-l am dela italieni, spre a-l vedea toată studenţimea noastră, guvernanţii noştri.

Pentru primii cred că ar fi un exemplu, pentru cei de-al doilea un imbold.

L. MIHAIL

CAMPIONATELE INTERUNIVERSITARE NAŢIONALE

Campionatele inter-universitare naţionale ale U. N. S. C. R. se vor ţine anul acesta in Centrul Studenţesc Timişoara, in luna Mai a.c., după cererea formală făcută in Consiliu Uniunei de către Preşedintele Centrului Timişorean.

Vor fi campionate de atletism, foot-ball, scrimă, hoină, tenis şi nataţie.

Campionatele de rugby se vor ţine in Bucureşti, către sfârşitul lunei Mai.

Centrul Studenţesc Timişoara şi Societatea Sportivă a Centrului au inceput după acum organizarea acestor manifestări sportive, cari anul acesta se vor face cu tot fastul şi seriozitatea cuvenită, pentru ca ele să insemne intr'adevăr o intrecere sportivă intre cele 9 centre studenţeşti.

In curând se vor publica programul şi regulamentul acestor campionate, precum şi avantajele acordate participanţilor.

La aceste campionate, la care va participa toată studenţimea sportivă din cele 9 centre tsudenţeşti, vor fi invitaţi toţi rectorii Universităţilor şi şcoliior speciale din ţară şi persoanele legate de sport. Ele vor fi puse sub patronajul M. S. Regelui Carol II.

Aceste campionate vor avea o şi mai mare importanţă prin faptul că odată cu ele se vor selecţiona şi elementele ce vor participa la Olimpiada studenţească din Septembrie, dela Torino.

Inscrierile pentru participare se vor face prin centrele respective, cari vor elibera buletine speciale de participare.

Olimpiada Universitară dela Torino din 1-19 Septembrie 1933

Intre 1—10 Sept. 1933 vor avea loc la Torino-Italia concursurile de sporturi universitare internaţionale de vară, in cadrul Confederaţiei internaţionale a studenţilor, organizate de către Uniunea Naţională a Studenţilor Italieni (G. U. F.).

Aceste concursuri, cari se bucură de un mare sprijin din partea statului Italian, vor forma o manifestaţie internaţională sportivă cum rar au loc. Italienii au inceput să construiască după acum un imens stadion la Torino, capabil să adăpostească peste 40.000 spectatori, cu trei arene şi 2 piscine.

Uniunea Naţională a Studenţilor Italieni a inceput antrenamentul la diverse sporturi, incă după acum.

Toate Uniunile studenţeşti din lume şi-au anunţat participarea. Studenţii din America vor veni inainte cu o lună—pentru aclimatizare — cu un vapor special.

U. N. S. C. R. va participa de asemenea la aceste concursuri cu un număr de circa 40—50 persoane. România se va inscri la toate probele.

Elementele cari vor apăra culorile Uniunei se vor selecţiona cu ocazia campionatelor interuniversitare naţionale ce se vor ţine anul acesta in luna Mai la Temişoara. Astfel aceste campionate naţionale vor căpăta o importanţă foarte mare.

Dăm mai jos programul şi regulamentul Olimpiadei Universitare dela Torino.

PROGRAM ŞI REGULAMENT

1. *Atletism de stadion.*

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de atletism.

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale de atletism amatori. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul francez este acela care decide.

Concursuri individuale:

Maximum de inscrişi: 6 concurenţi de fiecare ţară, pentru concurs.

Minimum de participanţi pe ţară: 3 pentru concurs.

Curse:

Studenţi

Cursă de m. 100 plat.
„ „ „ 200 „
„ „ „ 400 „
„ „ „ 800 „
„ „ „ 1500 „
„ „ „ 3000 „
„ „ „ 110 obstacole
„ „ „ 400 „

Studente

Curse de 100 m. plat.
„ „ 80 „ obstacole.

SĂRITURI ŞI ARUNCARI:

Studenţi

Săritură in inălţime cu elan
„ „ lungime cu elan
„ cu prăjina.
Aruncarea javelotului (800 gr.)
„ discului (2 kgr.)
„ greutăţii (7,257 kgr.)

Studente

Săritură in inălţime cu elan
„ in lungime cu elan
Aruncarea jovelotului (600 gr.)
„ discului (1 kgr.)

PENTHATLON

Studenţi

5 concursuri: curse de 200 m.
„ „ 1500 „
săritură in lungime
aruncarea discului
aruncarea javelot.

STAFETE.

Fiecare ţară nu poate inscrie decât o singură echipă.

Studenţi

Stafetă 4x100
„ 4x400
(800, 400, 200, 200).

Studente

Stafetă 4x100.

2. — NATAŢIE

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de nataţie amatori:

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale de notaţie amatori.

In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul francez este acela care decide.

Concursuri individuale:

Maximum de inscrişi: 6 concurenţi de fiecare ţară pentru concurs.

Minimum de participanţi pe ţară: 3 pentru concurs.

Studenţi

100 m. liber
200 m. brasse
100 m. pe spate
400 m. liber
1500 m. liber.
Plonjon de 3 m. tranbulină.
Plonjon de 5 m. şi 10 m. plate forme.

Studente

100 m. liber
200 m. brasse
10 m. pe spate
plonjon de 3 m. trambulină.

Concursuri pe echipe

Fiecare ţară nu poate inscrie decât o singură echipă ai cărei membrii vor trebui să fie aleşi în 6 persoane al căror nume va fi comunicat in momentul inscrierii.

STAFETE.

Studenţi

Stafeta 400 m. liber (4x100).

Studente

Stafetă 200 m. liber (4x50)

Water-Polo.

Fiecare ţară nu poate inscrie decât o singură echipă cu un maximum de 6 rezerve. Concursul va avea loc după un regulament care va fi fixat de Biroul Internaţional de Sport Interuniversitar.

3. — SCRIMA

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de scrimă.

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale de scrimă. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul francez este acela care decide.

Concursudi individuale:

Maximum de inscrişi: 6 concurenţi de fiecare ţară pentru concurs.

Minimum de participanţi pe ţară: 3 pentru concurs.

Studenţi

Floretă
Spadă
Sabie.

Studente

Floretă.

Concursuri de echipe:

Maximum de inscrişi pe ţară: una echipă de 4 scrimeuri şi de 4 rezerve.

FLORETA-SABIE-SPADA

TENIS

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de Lawn-tennis.

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale de Lown-tennis.

In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul englez este acela care decide.

Concursuri individuale.

Maximum de inscrişi: 4 jucători pe ţară.

Minimum de participanţi: 2 jucători pe ţară.

Studenţi

Simplu.

Studente

Simplu.

Concurs pe echipe.

Maximum de inscrişi: 2 echipe pe ţară.

Minimum de participanţi: 1 echipă de ţară.

Rezervele trebuesc alese dintre jucătorii desemnaţi pentru concursul individual.

Concursurile se vor disputa conform sistemului Cupei Davis.

Primii patru contează la clasificarea concursului individual.

FOOT-BALL

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de Foot-Ball.

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale de Foot-ball. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul englez este acela care decide.

Minimum de inscrişi: una echipă de 11 jucători şi de 11 rezerve la maximum.

Turneul de Foot-ball se va disputa după un proect al U. I. S. U.

6. — RUGBY

Regulamentul in vigoare este acela al Uniunii Engleze de Rugby. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul englez este acela care decide.

Maximum de inscrişi pe ţară: o echipă de 15 jucători şi de 15 rezerve.

Turneul de Ruybi va fi disputat după un proect elaborat de U. I. S. U.

7.

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională a Societăţilor de

Regulamentul in vigoare este acela al Federaţiei internaţionale a Societăţilor de. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul englez este acela care va decide.

Concursuri individuale

Minimum de participanţi: una echipă pe ţară.

Maximum de participanţi: una echipă pe ţară.

Concursuri individuale

Concursuri de bărci cu mai multe locuri:

Maximum de participanţi pe ţară: una echipă.

8. — BASKET-BALL.

Federaţiunea competentă: Federaţiunea internaţională de basket-ball. In caz de contestaţie asupra interpretării textului, textul francez este acela care va decide.

Maximum de inscrişi pe ţară: o echipă de 7 jucători şi de 7 rezerve maximum.

TURNEUL DE BASKET-BALL va fi disputat după un regulament elaborat de U. I. S. U.

In numerile viitoare vom reveni cu amănunte in legătură cu aceste grandioase manifestaţiuni sportive.

Directorul Departamentului Sporturilor

ROŞCULEŢ

Studenţimea română la Olimpiada Universitară dela Bardonecchia

Campionatele internaţionale universitare de jocuri de iarnă, cari s'au ţinut anul acesta la Bardonecchia-Italia intre 29 Ianuarie şi 4 Februarie a. c., au fost organizate — in cadrul Confederaţiei Internaţionale a studenţilor, — de către Uniunea Naţională a studenţilor italieni (G. U. F.).

La aceste campionate s'au inscris 22 de naţiuni şi s'au prezentat 18. Italia, Franţa, Anglia, Loubembourg, Belgia, Olanda, Letonia, Columbia, Cehoslovacia, Norvegia, Ungaria, România, Jugoslavia, Suedia, Polonia, Elveţia, Argentina şi Bulgaria.

Probele au fost următoarele:

I) Ski: 1) Fond 18 km., 2) Sărituri; 3) Coborâre, 4) Slalom, 5) Stafetă 6) Combinat fond şi sărituri, 7) Combinat combinat şi slabom.

II) Patinaj: 1) Viteză 500 m., 2) viteză 1500 m., 3) Fond 5000 m., 4) Patinaj artistic domni, 5) Patinaj artistic dame, 6) Patinaj artistic perechi.

III) Bobsleigh in doi.

IV) Hockey pe ghiaţă.

Uniunea Naţională a Studenţilor Creştini Români a vrut să trimeată o echipă cât mai numeroasă şi selecţionată. Pentru acest lucru s'a inaintat un memoriu Onor Guvernului de sub preşedinţia d-lui Iuliu Maniu, in care pe lângă sumele cerute pentru campionatele dela Bardonecchia se cereau şi altele pentru campionatele interuniversitare naţionale, cari urmau să se ţină in luna Ianuarie la Predeal şi la care urma să se facă selecţiunea elementelor ce urmau să fie trimese peste hotare ca să apere culorile ţărei noastre.

Din cauza evenimentelor politice şi a schimbărilor survenite nu s'au putut înfăptui toate aceste dorinţi şi nici ţine campionatele naţionale. Abia in ultimul moment s'au putut da sumele necesare deplasărei echipei noastre. Totuşi din cauza primirei tardive a lor, echipa română s'a prezentat cu o zi in urmă după inceperea concursurilor. Mai mult, s'a prezentat dela gară direct pe teren, obosită — după 60 ore de mers încontinuu — necunoscând pista şi neaclimatizaţi.

Dacă mai ţinem seamă şi de seriosul handicap suferit de echipa noastră prin indisponibilitatea de ultim moment a excelenţilor bob-euri Frim şi Zană, concluziile finale asupra felului cum am fost reprezentanţi la Bardonecchia sunt din cele mai favorabile.

Cu un entuziasm şi curaj inălţător, echipa noastră a intrat imediat la concurs, neţinând seamă de nici o piedică. Şi contrar tuturor aşteptărilor, am putut câştiga o victorie destul de concludentă — avându-se bineinţeles in vedere toate condiţiunile vitrege in care s'a participat. Am reuşit să ne clasăm in locul al cincilea, cu 14 puncte la egalitate cu Elveţia, ţară atât de consacrată in sporturile de iarnă şi lăsând in urmă ţări destul de bine pregătite ca: Anglia, Letonia, Cehoslovacia, Olanda, Columbia, etc.

Dăm mai jos clasificarea generală pe naţiuni:

1) Italia 91 puncte, 2) Franţa 35 puncte, 3) Ungaria 20 puncte, 4) Norvegia 17 puncte, 5) România 14 puncte, 6) Elveţia 14 puncte, 7) Letonia 10 puncte, 8) Olanda 10 puncte, 9) Cehoslovacia 6 puncte, 10) Columbia 3 puncte, 11) Anglia 3 puncte.

Echipa României a făcut frumoasă impresie tuturor prin felul curajos cum s'a prezentat la start şi prin purtarea exemplară pe care a avut-o in toate ocaziile.

U. N. S. C. R. a primit — ca semn al gloriei câştigate — un trofeu, iar fiecare din concurenţi câte o medalie comemorativă.

Studenţimea Italiană prin conducătorii G. U. F. ne-a felicitat şi ne-a arătat o vădită admiraţie, faţă de insufleţirea cu care au jucat românii şi mândria in a nu ne lăsa uşor învinşi, chiar atunci când împrejurările au fost complectamente duşmane nouă.

Acest lucru l-au înţeles atât localnicii cât şi concurenţii la jocuri şi de aceea echipa României a fost ovaţionată la intrarea in sală unde s'au distribuit premiile şi a primit felicitări din toate părţile.

Am fost invitaţi in mod insistent pentru luna Septembrie 1933 să luăm parte şi la sporturile de vară, spre a ne măsura forţele cu naţiunile cari se pregătesc după acum.

Echipa României a fost condusă de d. V. Roşculeţ Directorul Departamentului Sportului şi s'a compus din d-nii: 1) Bodeanu Eremia, 2) Coja Ion, 3) Olteanu Ilie, 4) Faur Emil, 5) Faur Zeno, 6) Frăţianu Emil, 7) Negulescu P. 8) Mărăşescu Aurel.

Pe margina romanului „Răscoala"

(Urmare din pag. 1-a)

dualităţilor create. Nu diferenţiază eroii prin voinţa singulară a fiecăruia, care le justifică acţiunea şi atitudinea in faţa problemelor vieţii. Eroii lui L. R. sunt plămădiţi din sbuciumul generator al vieţii, determinat de evenimente şi de timp. Ei sunt robi ai pasiunilor sociale sau atavice. Ei nu au o existenţă care să se poată justifica prin psihologia lor.

Petre Petre, din *Răscoala* este chinuit de sbuciumul revoltei isvorit împotriva clasei boereşti. La fel Ion, eroul principal din primul roman al lui L. R. trăeşte numai prin patima lui de a avea, cât mai mult pământ. Tipurile create nu au sentimente şi pasiuni pentrucă aşa ar fi natura lor lăuntrică, ci pentrucă aşa le dictează viaţa. Altfel nu se poate, nu-şi inţeleg sensul şi roştul in viaţă.

Ei sunt fatalişti. Merg după cursul vieţii dinainte fixat, prin care au ceva de împlinit.

La fel işi mişcă ritmul existenţii şi colectivitatea. Revolta ţăranilor se coace in sângele lor încet. Nu isbucnesc decât in clipa când numai pot trăi altfel. Patima răbufneşte in ei după ce au înţeles — cu mintea lor simplă şi robustă — că numai prin răscoală îşi vor putea vedea visul împlinit şi vor mai putea trăi.

Tot acest proces de acţionare a colectivităţii, tot clocotul lăuntric care o face să se mişte greu dar sigur, ca şi un obiect masiv care pentru a putea fi mişcat trebue să întrebuinţezi forţe puternice, este creat de L. R. cu o putere de viziune şi de retrăire a sufletului colectiv, aşa cum nu am mai întâlnit in vreo literatură. Axioma care defineşte revoluţia printr'un ce necesar care se ştie de unde porneşte dar nu se ştie unde ajunge, ca şi definirea temperamentului ruralului nostru prin: „e greu până-i porneşte dar e şi mai greu să-l poţi opri", au găsit in cartea lui L. R. un admirabil interpret.

Răscoala, ca şi majoritatea cărţilor lui L. R. sunt rupte din realitate. Ele sunt desprinse din viaţa şi sufletul pământului românesc. Prin aceasta L. R. este un scriitor al sufletului românesc ros de patimi şi condus pe firul vieţii după mentalitatea lui fatalistă.

L. R. se integrează printre marii scriitori europeni, cari in opere lor au plămădit o realitate naţională şi socială creind mari opere ale specificului naţional singur cari pot contribui la îmbogăţirea patrimoniului literaturii universale.

Dar L. R. nu este un stilist. Gândul şi-l aşterne chinuit pe hârtie. Propoziţia lui e săracă. Subiect şi predicat. Nu se poate ascunde după metaforă şi adjectiv ca să poetizeze acţiunea. El scrie simplu. Cum gândeşte. Fără ocoluri. S'ar putea spune că nici nu are stil. Ceeace se poate afirma despre stilul său e că aduce mult cu scrisul ştiinţific. E rigid şi sec.

De aceia L. R. nu place „esteţilor", „stiliştilor".

In opera lui L. R. nu interesează stilul ci mersul acţiunei. Pe acesta l-a realizat. Şi e deajuns ca să poată fi socotit cel mai puternic prozator român.

Ştefan C. Ionescu

Activitatea culturală a cercului Teleorman

Unul din Cercurile studenţeşti bine organizate, adânc pătruns la menirea pe care studenţimea o are, in mijlocul poporului, ca propagator al culturii şi al naţionalismului, este „Cercul Studenţesc" Teleorman cu un trecut glorios de activitate de 20 ani, din rândurile căruia au eşit conducători proeminenţi ai destinelor studenţimii române creştine, dintre care distingem pe d. drd. C. Tănăsescu, fost preşedinte al U. N. S. C. R., actualmente membru de onoare al Cercului.

Cercul Studenţesc Teleorman, continuându-şi activitatea culturală-naţională, in sânul poporului, ce aşteaptă lumină, a organizat, de Sf. sărbători ale „Naşt. Domnului" mai multe serbări culturale, la oraşe şi la sate.

Cu aceasta s'au închegat şi mai mult legăturile dintre studenţime şi popor, acesta din urmă deschizându-şi sufletul pentru ideile sfinte, ce formează crezul studenţimii.

Centralizând activitatea, intr'o singură echipă de propagandă, compusă din 30 de persoane, studente şi studenţi cu un program bogat, format din conferinţe, coruri mixte şi bărbăteşti, executate de corul Cercului, teatru şi recitări din clasicii români şi alte producţiuni artisticoculturale, a inregistrat laudabile succese morale, afirmând demnitatea şi prestigiul studenţimii, implântând in inima ţăranului român, mai ales, credinţa studenţimii naţionaliste române creştine, credinţa care s'a cristalizat in formule noui de ordine şi progres, care trebuesc săpate in sufletul poporului, pradă străinilor şi inculturii in care îl ţin conducătorii, desamăgit de atâtea mirajo ireale postbelice, care i-au alterat cugetul şi viaţa.

Inaugurându-şi activitatea de Crăciun, in ziua de 27 Decembrie 1932, C. S. T. a dat o frumoasă şi destul de reuşită serbare culturală, in comuna „Pr. Ferdinand", căreia i-a urmat com. „Cervenia", in ziua de 1 Ianuarie 1933, unde studenţii au făcut o frumoasă demonstraţie naţionalistă la casa cunoscutului luptător naţionalist, dr. C. Dăniţă, unul din foştii conducători ai studenţimii naţionaliste.

De aci, a doua zi, Luni 2 Ianuarie, echipa s'a transportat la Zimnicea, unde, i s'a făcut o primire călduroasă luând parte la serbare autorităţile şi toate persoanele marcante din oraş, manifestând simpatie şi interes pentru serbarea ce a decurs in mod impecabil, rugând stăruitor să-i vizităm cât mai des.

Activitatea a fost încununată, printr'un grandios festival, artistico-cultural, organizat in seara zilei de 6 Ianuarie (Boboteaza) in sala Teatrului Judeţean din T.-Măgurele, cu un program ales.

Felul cum a inţeles să activeze „Cercul Studenţesc" Teleorman, pe tărâmul cultural-naţional, dragostea, entuziasmul şi căldura sufletească, cu care poporul a îmbrăţişat manifestările studenţeşti, constitue un argument destul de puternic, că opinia românească începe să înţeleagă adevăratul şi nobilul scop al mişcărilor şi manifestărilor studenţeşti.

Cuvântul „Cercului Studenţesc Teleorman" a fost şi cuvântul întregei studenţimi române creştine al cărei for suprem este U. N. S. C. R.

Reprezentanţii Cercului, in frunte cu inimosul său preşedinte, I. Manea, au vorbit in toate părţile despre problemele care agită şi preocupă studenţimea naţionalistă, arătând că in aceste momente de criză morală, de bolşevizare a gândirii şi anarhie sufletească, in mijlocul unei lumi fără credinţe, convingeri ideal şi caracter, studenţimea română creştină, la adăpostul crucii şi stindardului străbun, ţine aprinsă mereu flacăra credinţei in destinele neamului nostru.

Gh. Nadrea

xox

Epoca balurilor

Societăţile, cercurile studenţeşti, se întrec pentru ca fiecare să organizeze mai bine balurile şi seratele dansante. Toate, in folosul operelor de asistenţă sau culturǎ. Nu putem decât să lăudăm munca depusă pentru interesul general.

Numai că sunt unele situaţii, când petrecerile, chiar dacă sunt organizate in cele mai nobile scopuri, sunt deplasate.

Şi poate că in starea actuală a ţării, asemenea divertismente nu sunt de loc binevenite.

Am mai avea o obiecţiune: când organizăm baluri, dece să apelăm numai decât la „patronajul" unor oameni cari n'au nimic comun cu noi? Pentru că aceştia vor aduce câteva mii de lei mai mult in cassa societăţii?

Dar după aceasta cum vom mai îndemna studenţii să lupte împotriva politicianismului pe care „patronii" îl reprezintă?

N'ar fi mai bine să apelăm numai la persoane a căror desinteresare şi prestigiu cultural e la adăpost de orice ştirbire?

N'am avea decât de câştigat şi am feri mai eficace studenţimea de a cădea pradă demagogiei politicianiste.

e. c. s.

Adevăraţii vinovaţi

(Urmare din pag. 1-a)

Starea de asediu, asigură oficina din Sărindar împotriva „simpatiei" pe care publicul ar putea să i-o manifesteze la faţa locului.

Dar când in sala de cursuri a Universităţii vor răsuna două palme bine aplicate pe obrazul asistentului universitar agitator comunist, poate că vor fi şi alte obrazuri simandicoase care vor roşi, şi răfuiala va trebui să vie.

V. M.

Fichte al nostru

Nu e nici forţa braţului, nici valoarea armelor care câştigă izbânda, este tăria sufletească.

Fichte

„Voinţa divină", predicată de Fichte studenţilor şi poporului german — oricât ar fi de contestată, chiar şi de „ştiinţifice" teoreticieni ai „vocaţiei" nu din harul Duhului Sfânt — pentru cei ce „au ochi de văzut şi urechi de auzit", lucrează miraculos la integrarea în Perfecţiune a menirii individului şi popoarelor. Sfinţind truda inbitorilor de adevăr, le valorifică roada năzuinţelor în alese comori cari nasc universalitatea culturii umane, pe al cărei fir se brodează specificul autohton al fiecărui Neam, propăşirea în infinitul Spiritului Absolut, iar începutul la vârsta în care o Naţiune îşi află taina desvoltării sale ca o „funcţie organică a „Corpului mistic" al Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Recunoaşterea acestei binecuvântări i-o asigură marii „inspiraţi" pe cari însuşi Fiul lui Dumnezeu îi înveşniceşte, trimiţându-i „aleşi" şi „mărturisitori" ai „Cuvântului" Său „mântuitor". Ei trebue să descopere Neamului lor viziunea vieţii „unei turme şi a unui Păstor", în a cărei unitate spirituală îşi va găsi adânci şi trăi mai fericit cele ce are mai propriu şi mai bun fiecare ins şi Popor. Este tezaurul carităţii celui care Mireasa Mântuitorului împărtăşeşte ca o lucrare a harului, prin rândurile sfintelor taine şi ceremonii sfinţitoare, a căror lumină unică dau şi unitatea vieţii în Cel ce este „Alfa şi Omega" — „Inceputul şi Sfârşitul".

De aici isvorăşte bucuria continuităţii tradiţiei moştenite din generaţie în generaţie, pe care Profeţii culturii şi ai „plinirii vremii" fiecărei Naţiuni o lămuresc şi o pregătesc ca o mană a progresului moral, pârghie a celui cultural. Crez pe care îl propagă, dela război încoace, mentorul naşterii spirituale româneşti: d-l prof. Nichifor Crainic.

Poporul Românesc a avut şi în trecut parte de binecuvântarea Cerului, care i-a trimis „oameni aleşi" potrivit fiecărei „vremi".

Dela licărirea luminilor pe cari le-au ridicat bătrânii cronicari în bâjbâirea istoriei, s'au pregătit neteziri de drumuri cari i-au mijlocit prima viziune măreaţă a rostului românismului lui Nicolae Bălcescu, pentru ca apoi să se cristalizeze în formele nepieritoare, pe cari i le-a dat geniul „titanului culturii moderne" a Românilor, Mihail Eminescu. Marele întristat de nimicnicia unor oameni cari n'au ştiut să privească „zilele de aur a scripturilor române", a condensat în „verbul lui de foc" atâta putere, încât blestemul împotriva celor ce se înstrăinează de fiinţa Neamului lor, a trezit şi antrenat sufletele unor continuatori, cari s'au simţit onoraţi, nu numai obligaţi, de a-i face înţeles crezul lui naţional, pentru ca astfel dispreţuiţii „Valahi" să ajungă a trăi adevărate minuni. Corifeu al integrităţii etnice, înainte de război, semănătoristul N. Iorga, s'a angajat în lupta pozitivă pentru unirea tuturor Românilor în hotarele fireşti — dar după războiu, trădând imperativele trecutului, a întristat Neamul Românesc, când s'a dovedit aproape apostat faţă de biserica strămoşească, prin acceptarea umilitoarei situaţii de a fi unealtă a francmasoneriei.

Altfel au proslăvit Ţara un Poet şi un Savant: Gheorghe Coşbuc, care n'a avut parte să vadă şi cu ochii trupeşti plinirea visului pe care i l-au descoperit ochii sufletului şi Doctorul Nicolae Paulescu, care, supravieţuind perioadei războiului ca şi d. N. Iorga, după ce a dat culturii româneşti un sistem de filosofie fiziologică în spiritul creştin, a ştiut să moară ca un sfânt. D-l Octavian Goga, cântăreţul „pătimirii noastre", care pune şi speranţa, s'a aruncat în braţele unei democraţii care l-au apropiat şi de hrubele masonice.

Cine avea să prindă, după război, „sensul tradiţiei" româneşti în aşa fel, încât să dovedească înţelegere şi pentru cele moştenite de la înaintaşi, dar să le înzestreze şi cu darul sufletesc, neîmpăcându-se nici cel al vârstei, cari să-l poată apropia de generaţia care, deşi „n'a avut copilărie", a fost învrednicită de Bunul Dumnezeu să devină „aluatul care dospeşte frământătura" unirii sufleteşti a Românilor?

Acel inspirat, care ca şi Fichte odinioară în ţara lui, a avut la noi viziunea clară că izbânda „misiunii româneşti", mai presus de puterea braţului şi a armelor, trebue să purceadă din resortul adânc al „tăriei sufleteşti": Poetul Nichifor Crainic.

In haosul de după război, în timp ce studenţimea a avut meritul de a rezista trădărilor de felul celor comise de politicienii prinşi în ghiarele francmasoneriei satanice şi mutilatoare de conştiinţe — fie sub puterea devizei formulate de d. A. C. Cuza: „Hristos, Regele, Naţiunea!" în rândurile L. A. N. C., fie, sub aceeaş deviză adoptată şi de fiul spiritual al d-sale, Corneliu Zelea-Codreanu, în rândurile legiunilor comandate de acest brav „Căpitan" fie de cei ce s'au apropiat, fără nici un alt intermediu, de Biserica Domnului nostru Isus Hristos — directorul revistei „Gândirea" a trasat linii de profundă orientare asupra problemelor vitale, cari trebuiau să fie „puncte cardinale" pentru viitorul românesc, a cărui lumină este a aceluiaşi Răsărit, căruia s'au închinat şi străbunii de-alungul veacurilor.

Ca poet a cules pârga roadelor din „Darurile pământului" şi al „Şesurilor natale" pentru ca să le aducă „Prinos" Puterii creatoare, din a cărei binecuvântare avea să cânte frumuseţile unei „Ţări de peste veac", ca apoi, într'un străfulgerător misticism, să „teologisească" în nepieritoare reflexiuni „sensul teologic al frumosului", care aprinde focul lăuntric al irezistibilei „chemări" la Perfecţiune.

Pentru sufletul studenţilor creştini-români, nu putea rămâne fără ecou această „chemare" a Spiritualităţii, care a făcut organ de transfuzie din geniul post-belic al românismului redeşteptat şi îndemnat să-şi valorifice specificul autohton în marea simfonie a culturii universale.

Ocenece avea să fie pentru pătura cultă revista condusă de Teologul-ortodox, pentru marea masă a naţiunii a făcut minunata tribună de luminare din ziarul „Calendarul".

Studenţii creştini-români au recunoscut, mai ales dela apariţia acestui ziar, pe înţelegătorul şi îndrumătorul lor, demn de comparaţie cu Fichte, în acela care, în ultimul timp, a făcut adevărate revelaţii de energică rectificare a conştiinţelor în magistrala conferinţă „Tineretul şi creştinismul". Este cum nu se poate mai firesc ca un profesor de Teologie-ortodoxă şi în acelaş timp, Poet-vestitor al comorilor de minunate însuşiri ale poporului dela brazdă, să fie vrednic animator şi strălucit pedagog al „însetaţilor de adevăr şi dreptate", pe cari să-i încredinţeze, prin tr'un sguduitor apel, supravegherii duhovniceşti a Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Părintele Bisericii române, împreună cu duhovnicii studenţilor — cari sunt „fii şi nepoţi ai ţăranilor" — să implore împărtăşirea harului divin pentru „renaşterea în Duh" a celor ce, sub semnul Crucii—pe care au ridicat-o cu cinste spre biruinţă — trebue să fie binecuvântaţi şi puternici stâlpi ai Neamului lor.

Iar studenţii creştini-români, la rândul lor, să-şi însuşească porunca datoriei de a asculta şi urma învăţătura marelui român şi propovăduitor al Domnului Isus Hristos, precum şi de a avea toată supunerea şi dragostea faţă de Chiriarhii şi Preoţii Sfintei Biserici, pentru cari să se şi roage acum, când prigoana vrăjmaşă caută să submine ceace avem mai scump în ţară(

Luptătorii neînfricaţi îşi vor mări rândurile; bucuria de-a se jertfi pentru „România a Românilor!", le cutremură şi înfioară întreaga fiinţă. Mai ales acum!

Dorim să-i vedem pe toţi „cei chemaţi" la datorie, ca d-l Nichifor Crainic — acest Fichte al nostru! Pentrucă şi în ţara noastră: „Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii!"

Rugaţi dar pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Lui!" (Matei 9, 37—38).

Ilie I. Imbrescu

Momente care nu se uită

Anchete:

Cantina studenţilor în drept

Gutemberg

xxoxx

Dorind să cunoaştem îndeaproape organizaţiile menite să rezolve cea mai importantă problemă studenţească — organizaţia vieţii materiale — căminele şi cantinele, ne-am îndreptat către cantina Gutenberg.

O clădire în stil românesc, cu un exterior care necesită reparaţii.

Din mica săliţă dela intrare unde se află „avizierile" cu ultimele noutăţi, se pătrunde în sala garderobei special amenajată şi înzestrată cu 15 cuere mari, cari abia satisfac cerinţele.

Serviciul la garderobă e îndeplinit de studenţi cari primesc în schimb masă.

In dreapta se află cancelaria comitetului şi ghişeul unde se eliberează cartele şi bonuri.

Dorind să luăm contact cu cei ce conduc am pătruns în cancelarie. O cancelarie complectă, cu maşină de scris, cassă de bani, birouri americane şi un patefon electric scos din uz.

Comitetul în plină activitate. Se lucrează la întocmirea situaţiei financiare. Explicăm preşedintelui rostul venirii noastre. Foarte amabil ni se pune la dispoziţie dându-ne relaţiile necesare.

Am putut afla că întreaga gospodărie a Cantinei o face un comitet de 7 studenţi. fiecare membru având atribuţii speciale — ca secretar, contabil, casier, popotar, magazioner. vice-preşedinte.

Ni s'au pus la dispoziţie registrele Societăţii. Afară de registrele secretarului — în care-s consemnate discuţiile şi hotărârile şedinţelor de comitet săptămânale sau ale adunărilor generale, lunare, ni s'au prezentat registrele de contabilitate.

Desigur într'o organizaţie materială, acestea joacă rolul cel mai important. Preşedintele vrea să ne dea explicaţii. Renunţăm, fără a uita să aducem laude de felul cum sunt ţinute.

Citim totuşi cu foarte mult interes graficele meselor servite în cantină. Astfel de la 2 Oct.—20 Dec. s'au servit 45 mii 700 mese. Din citirea graficelor se poate vedea creşterea sau scăderea consumatorilor, ba ceva mai mult se poate observa aceasta chiar pe facultăţi. Aceste grafice —ne spune preşedintele— sunt barometrul cantinei — ştiu când mă ameninţă vreme bună sau vremea rea.

Astfel dela 2 Octombrie a. c. de când s'a deschis cantina, am trecut prin 2 situaţii critice. Prima — în luna Decembrie cu ocazia congresului general, când am înregistrat o scădere vertiginoasă a consumatorilor — şi a 2-a acum — de când cu închiderea facultăţii din cauza grevei.

Mai adaug şi faptul că prin retragerea subvenţiei pe luna Februarie pe care ne-o acorda Rectoratul ca burse, cantina pierde cca 45.000 lei.

Zeii se răzbună şi pedepsesc. Bursierii suferă. Regret un singur lucru: — Voiu fi forţat să soldez poate — cu un deficit

Interesându-ne de costul mesei — am putut afla că lunar masa costă 1100 lei (18 lei masa); cu bon zilnic costă 20 lei. Asupra menu-lui şi a condiţiilor în care se serveşte am fost lăsaţi să facem constatări la faţa locului...

Pătrundem în sala de mese.

Sală spaţioasă, perfect luminată şi aerisită prin ventilatoare. Pe terasolidul (o pardosea specială) bine întreţinut se înşirue mese de câte 4 persoane, acoperite cu feţe albe, curate.

Ceva interesant, care te izbeşte de cum intri e felul în care se serveşte masa, ceva specific „Gutenbergului".

Studenţii se servesc singuri. Din dulapurile în care se ţine vesela studenţii îşi iau pe tava specială tacâmul, apoi trec la ghişee unde în schimbul bonului sau cartelei prezentate controlorului şi studentului de serviciu li se serveste masa.

Studentele sunt privilegiate. Personal special le serveşte masa. Să mai facem reflecţii asupra acestei răsturnări de principii? Ne supunem obiceiului locului şi trecem mai departe...

Bucătărie spaţioasă şi curat întreţinută... un adevărat laborator. Dealtminteri mozaicul de pe jos, zidurile date cu ulei şi mesele acoperite cu tablă de zinc permit curăţirea zilnică prin spălare. Imensa maşină de gătit poate satisface prepararea a 600 de porţii odată.

Personalul de serviciu, curat îmbrăcat e ocupat cu servirea mesei. Ni se oferă spre gustare... momentan renunţăm, hotărâţi fiind s'a gustăm pe deplin. Din treacăt mai vizităm spălătoria de vase... In jghiaburi de zinc alb — alimentate de apă fiartă în instalaţie specială se spală vesela.

D. preşedinte vrea să ne explice mecanismul scoaterii alimentelor din magazie, controlul studentului de serviciu. dar renunţăm...

De altminteri îşi făcuse apariţia „cenzorul" care într'adevăr — ne spune d. preşedinte — mă cenzurează serios în fiecare moment.

Am gustat apoi pe deplin menul compus din 3 feluri. După cele 2 feluri hrănitoare bine preparate şi gustoase ni se servesc delicioasele prăjituri — faima Gutenbergului...

Adevărate prăjituri de cofetărie preparate de un moestru specialist.

Intre timp mai cerem unele relaţii. Abordăm chestiunea relaţiilor dintre cantină. Decanatul facultăţii şi Rectorat.

Aflăm că singura relaţie dintre decanat şi conducătorii cantinei a fost să-l cheme pe preşedinte în faţa comisiei de disciplină fiindcă s'au ţinut întruniri naţionaliste în care s'au adus steaguri, zvastici, etc. Ultimele evenimente, greva studenţilor dela drept, au deslănţuit o întreagă prigoană. Procesul vechi s'a redeschis, de data asta însă în faţa comisiei de disciplină a Senatului universitar. Motivele aceleaşi plus vechiul motiv cu adunările tineretului L. A. N. C.. Adunările grevistе s'au ţinut la Gutenberg.

Relaţiile cu Rectoratul?

Da. Chiar statutul prevede acest lucru.

Dealtminteri — ne spune preşedintele — d. rector Gheorghiu a arătat foarte multă bunăvoinţă şi ne-a dat tot concursul.

Tot cu ajutorul d-sale sperăm să obţinem bursele suspendate pe luna Februarie, din cauza grevei.

Demetriad

Cinste studenţimei române creştine!

Slavă lui Dumnezeu!

Au reînviat vremurile de glorie ale creştinismului. O mulţime imensă, la chemarea studenţimei universitare, s'a arătat gata a muri, pentru triumful crucii. Ereticii cei mai puternici şi mai bine organizaţi ai vremurilor de apostazie de astăzi au fost înfrânţi. Cler şi popor, dela oraşe şi dela sate, au uitat, spontan, greutatea zilei, pentru a răspunde la chemarea tainică a conştiinţei creştine, care poate dormită, dar care n'a adormit somnul fecioarelor „nebune" în conştiinţa neamului românesc, altul de cât acela ce place străinilor şi înstrăinaţilor să vadă, între graniţile fireşti, însemnate, în urma războiului cel mare, de jertfa celor 800.000 de eroi români creştini.

Orice încercare de a diminua meritul studenţimei române, în reînvierea conştiinţei creştine a poporului român, ce părea adormită, e deadreptul criminală. La o parte cu sofisticăriile! La o parte cu invocarea legalităţii, care a ieşit din legalitate! La o parte cu pertractările interminabile, care pot da răgaz adversarilor, de a se înarma suficient, atunci când e vorba de o datină, de o datină creştină în care diplomaţia şi iezuitismul politicianist n'au ce să caute.

Crucea, instrument de tortură, devenit simbol de biruinţă, instrument de tortură născocit de oameni contra lui Dumnezeu, devenit simbol de biruinţă al lui Dumnezeu contra oamenilor, nu poate avea decât un singur adversar înăcrit, oricât s'ar ascunde după paravanul sectelor iudaizante, îmbrăcate în haine de seducţie mai mult sau mai puţin creştine: evreul, *jidanul*, care a folosit-o ca instrument de tortură contra Fiului lui Dumnezeu. Aş vrea să ştiu: există vre-un preot, oricât-ar fi de sus pe scara ierarhiei creştine, la ortodocşi, romano-catolici sau protestanţi, care să poată face, cu evanghelia în mână, dovada contrarie? Şi în caz afirmativ, să ia condeiul să scrie, ca să-l cunoaştem şi noi. Căci e de neînchipuit, ca, în rândul creştinilor, să se găsească un al doilea Iuda, în afară de cel bolşevic, despre care se ştie acum precis că tot jidan este.

Ni s'a spus „bolşevici", „lichele", „pezevenghi", am fost scuipaţi, bătuţi, înjuraţi, ni s'au aruncat cuvinte grele — „mi-e scârbă să te văd!" — în numele *Cezarului*, căci se zicea: „Daţi Cezarului, ce est al Cezarului!", de oameni, cari n'au vrut să citească, în cărţile sfinte, ceeace urmează imediat: „Şi lui Dumnezeu, ce este al lui Dumnezeu". S'a trecut, voit, sub tăcere, tocmai *Dumnezeu*, în numele căruia se dă orice sentinţă judecătorească: „Carol II, *din mila lui Dumnezeu* şi voinţa naţională, la toţi de faţă şi viitori, sănătate". Iată apostazia vremurilor ce trăim!

Impotriva ei, a trebuit să ne ridicăm hotărît, cler şi popor, pentru a aduce aminte, dintr'o elementară datorie de creştini, celor ce sunt chemaţi a păstra ordinea şi a împărţi dreptatea, că n'ar avea nici-o putere asupra noastră dacă nu li s'ar fi dat lor de Sus.

„Inapoi, Satana!", a trebuit să fie cuvântul nostru, cuvânt dumnezeesc, „căci scris este: *Domnului Dumnezeului tău să-i slujeşti şi Lui să te închini!*"

Citiţi, domnilor, evanghelia, sfânta evanghelie, unde veţi găsi scris: „Hristos este calea, adevărul şi viaţa". Ori ce preot, oricât de incult ar fi, n'are nevoie de binecuvântarea specială a Şefului suprem al bisericii, pentru a spune aceste cuvinte, chiar domnilor şi împăraţilor, atunci când se calcă legea dumnezeească, din care se pretinde că se inspiră legea omenească, atunci când se calcă o lege perfectă, la fel cu care nu se va putea pretinde că este legea omenească, oricât s'ar invoca păstrarea ordinei; căci nu există ordine mai perfectă decât cea dumnezeească, concretizată, aşa de succint, în cuvintele ce stau la baza tuturor mişcărilor organizate de studenţimea română creştină: „Hristos, Regele, Naţiunea". Intâi: Hristos şi apoi: Regele, Naţiunea.

Un preot îmbrăcat în odăjdii şi *cu sfânta cruce în braţe* au preţuit mai puţin în faţa reprezentanţilor autorităţii, ai Impăratului, ai magistraturii şi ai armatei, de cât ordinile primite, dela nu importă cine, dar inspirate dintr'o altă sursă decât evanghelia, pe care trebuiau s'o poarte în suflete, dacă, într'adevăr, erau creştini, care se închină lui Dumnezeu „cu duhul şi cu adevărul".

N'am monopolizat creştinismul şi patriotismul, domnilor; dar s'a făcut dovada peremptorie că aveţi nevoie, chiar şi dumneavoastră, să frequentaţi cât mai des bisericile şi să ascultaţi, timp îndelungat, predicile noastre, dacă, singuri, nu înţelegeţi evanghelia. Spovediţi-vă, supuneţi-vă tuturor tainelor bisericeşti, pentru ca darul lui Dumnezeu să se coboare, din nou, peste voi şi să vă ajute la înţelegerea evangheliceştilor învăţături! Nu socotiţi că aceasta este o înjosire, căci: „Cel ce se înalţă pe sine, se va smeri; iar cel ce se smereşte pe sine se va înălţa". Aşa aţi auzit că spune Dumnezeu, în evanghelia ce s'a citit în chiar Dumineca vameşului şi a fariseului.
a fariseului.

Dacă ştiaţi acestea, sau dacă, ştiindu-le, le înţelegeţi, meditaţi asupra lor; sau în sfârşit dacă, fără a vă supune acestui efort intelectual pe care-l credeţi inutil, ceeace vă clasează direct între păgâni, aţi fi ascultat predica şi celui mai umil dintre preoţi, aţi fi evitat masacrul şi sacrilegiul din ziua de 24 Ianuarie şi aţi fi fost astăzi alături de întreaga suflare românească creştină. Nu e vina noastră că, voit, v'aţi izolat de ea.

Studenţii fac aceste lucruri; frequentează biserica, se supun tainelor bisericeşti şi tuturor practicelor de cult creştin de multă vreme sau cel puţin, ca să vă fac pe plac, de câţiva ani, de când au o biserică şi un preot al lor, pe care-l socotiţi... bolşevic. Rezultatul a fost că *au câştigat*, cu puterea lui Dumnezeu şi a crucii batjocrită de dumneavoastră, *toate biruinţele*, inclusiv biruinţa de a pune la mormântul eroului naţional o cruce, pe care, înaintea lor, nimeni, de sus şi până jos, nici măcar nu s'a gândit că trebuie s'o pună, ba nici măcar n'au observat că lipseşte.

Un popor întreg, de atâtea milioane, în frunte cu Patriarhul Ţării, binecuvântează astăzi nobilul şi creştinescul lor gest.

Studenţii s'au integrat, astfel, în sentimentul unanim al naţiei române creştine; iar dumneavoastră aţi rămas izolaţi, învăluiţi în oprobiul public.

Luaţi aminte, pentru ca *„rătăcirea din urmă să nu fie mai rea decât cea dintâi!"* Glorie studenţimei române creştine! Slavă lui Dumnezeu!

Preotul *N. T. Georgescu*
(Edineţi)

31 Ianuarie 1933.

Desideratele mediciniştilor

satisfăcute

Consiliul fac. de medicină din Bucureşti, a hotărît înfiinţarea doctoratului unic, stabilind următoarele norme:

1) Actualii studenţi din anii I, II şi III sunt dispensaţi de doctoratele I, II, III şi IV, prevăzute în actualul regulament;

2) Actualii studenţi din anii IV, V şi VI, precum şi absolvenţii cari şi-au trecut examenele de fine de an sunt dispensaţi de doctoratele I, II, III şi IV prevăzute de actualul regulament, urmând a trece un singur doctorat.

Se exceptează din această dispoziţie actualii absolvenţi din seria celor ce nu şi-au trecut examenele de fine de an; acestora li se vor aplica dispoziţiile prevăzute în regulamentul sub care au urmat facultatea.

3) Se înfiinţează un doctorat unic, cuprinzând următoarele materii:

a) clinica medicală,
b) clinica chirurgicală,
c) anatomia patologică,
d) medicina operatoare.

CUM SE DA DOCTORATUL UNIC

Doctoratul unic se va depune înaintea unei comisii formată din cinci membri şi anume: un profesor de clinică medicală, un profesor de clinică chirurgicală, profesorul de anatomie patologică şi profesor de medicină operatoare. Al cincelea poate fi un profesor de patologie internă, sau un profesor de patologie externă, sau unul dintre agregaţii de medicină internă, ori de chirurgie.

Comisiunile vor fi alcătuite de decanat.

Doctoratul unic nu poate fi trecut decât după terminarea cu succes a anului al VI-lea.

Actualii absolvenţi cari prin această dispoziţie sunt dispensaţi de cele patru doctorate, se pot înscrie la doctoratul unic chiar de pe acum.

O viaţă mai curată

Pentru că Ţara noastră este subminată, pe lângă multe alte calamităţi, şi de cancerul moral al desfrânării, susţinută şi lăţită diabolic de publicaţii pornografice, filme libertine şi de „ştiinţa pe nedrept numită astfel" (1 Tim. 6, 20) a freudismului care a făcut un monstru din „psihanaliză" şi „psihoterapie" — un grup de studenţi creştini-români, la iniţiativa şi îndemnul colegului nostru Ilie I. Imbrescu, doctorand în Teologie, au pus bazele unei „Asociaţii pentru cultivarea virtuţilor creştine". Scopul acestei asociaţii este redeşteptarea sentimentului moral şi păstrarea deplină a sănătăţii trupeşti, prin castitate până la căsătorie, şi în acelaş timp cea mai frumoasă şi creştinească şcoală a voinţii şi demnităţii.

Garanţia ţinerii angajamentului care stă la baza acestei asociaţii, este încrederea în onorabilitatea fiecărui membru şi legământul credinţei faţă de Dumnezeu şi faţă de propria conştiinţă. Studenţii cari doresc să facă parte din această asociaţie, se vor adresa în scris d-lui Ilie I. Imbrescu, la sediul U. N. S. C. R.

MATCHURILE DE FOOT-BALL ALE MICII INŢELEGERII STUDENŢEŞTI

In luna August vor avea loc — pentru prima oară — matchuri de foot-ball între echipele studenţeşti ale celor trei Uniuni: România, Jugoslavia şi Cehoslovacia.

Matchurile vor avea loc la Bucureşti, către sfârşitul lunei August. Ele vor însemna un eveniment sportiv internaţional asupra căruia nu se va putea trece cu vederea, dat fiind clasa ridicată a participanţilor.

Revista presei

ROLUL SOCIETĂŢII NAŢIUNILOR

evidenţiat de drept prin nenumăratele comisii, dintre cari cea la modă este acum a dezarmării; de fapt în timp ce oratori celebri desarmează popoarele, vagoane întregi de muniţiuni sunt expediate vitejilor unguri, numeroase avioane iau aceeaş cale, iar în extremul orient chino-japonezii îşi dispută fiecare palmă de pământ cu vârful baionetei.

Imposibilităţile palatului de cristal sunt încă odată dovedite.

MICA INŢELEGERE

a fost cimentată printr'un nou statut, alcătuind o forţă, un bloc compact de 47 milioane de oameni dornici de linişte. Interpretările presei din ţările revanşarde sunt pătimaşe şi în special mult interesate.

Constituirea acestei noui mari puteri pune pe gânduri pe mulţi poftitori de revizuire a tratatelor.

STAREA DE ASEDIU

Cerută de un guvern căruia i-a ajuns cuţitul la os, este aproape unanim luată în consideraţie.

Partidele în majoritate îi recunosc necesitatea, — poate din dorinţa de a conforma slăbiciunea guvernanţilor — iar presa comentează temperat noua stare de lucruri cu excepţia tarabelor din Sărindar cari sunt de părere că această veste va produce leşinul străinătăţii care pentru a ne pedepsi nu ne va mai trimite rouge de buze.

Explicaţia sinceră poate fi grija ca această nouă măsură să nu impedice libera circulaţie a curierilor sovietici prin redacţiile anumite.

Comentariile sunt de nuanţe diferite, în genere se recunoaşte cauza instituirii stării de asediu ca fiind iminentul pericol comunist; şi aci însă înregistrăm o celebră excepţie: este d. Ralea care crede că starea de asediu va provoca o primejdie de dreapta.

SPIONAJUL DELA POŞTA

a dat mult, prea mult de lucru siguranţei noastre dar totodată o veritabilă stare de melancolie ocnaşului Socor — căci e foarte simţitor — la gândul că tovaraşii săi de idei trăi-vor multă vreme la regim umed.

O învăţătură demnă de luat în seamă, pentru Direcţia Poştelor, care nu şi-a putut recruta personal dintre 17 milioane de locuitori ci o trebuit să recurgă la experţi cu of în coadă.

CAZUL DELA BEREŞTI

unde un jidan, obraznic ca toţi coreligionarii săi, nu a respectat legile ţării care îl tolerează, şi-a primit pedeapsa dela justiţia ţării. a determinat pe d. Traian Vlad în „Dimineaţa" să ceară instituirea **„unui nou minister, cum ar fi de pildă al Seriozităţii şi al Bunului Simţ"**.

Convingerea unanimă este că dacă s'ar înfiinţa vreodată un asemenea minister, **niciodată nu va avea ca titular pe d. Traian Vlad**, — iar primul act de autoritate al acestui minister ar fi desfiinţarea bordelului în care este nene.

D-L IORGA, TECHNICIANUL

îşi ilustrează talentu-i gazetăresc în „Neamul Românesc" fiind de părere relativ la interzicerea portului de uniforme şi insigne că: **„Insigniile sunt ale crucii bârligate iar uniforma aceia a cămăşilor familiei Codreanu (Zelea)"**.

Această eşire a şefului technicienilor ce au dus ţara şi mai de râpă, dă prilej ilustrilor gazetari de la „Lupta" să mai tragă şi ei alte concluzii tot atât de anoste.

Suntem de părere a-i aminti d-lui Iorga că a militat pe vremuri sub steagurile aceleiaşi cruci „bârligate" pe care nu a părăsit-o decât fiindcă nu-i putea oferi avantagiile lui Blank, iar cât priveşte cămăşile de familie, ştim cu toţii că acelea ale familiei sale deşi sunt foarte negre, — nu au fost obiectul vreunei intervenţii de presă, decât pentru a deveni niţel mai albe. Incercare fără reuşită.

In concluzie ceeace nu a putut face presa, pentru cămăşile sale să încerce a face d-sa cu ajutorul vreunei spălătorese înainte de a se ocupa de cămăşile altei familii.

TURBURARILE COMUNISTE

sunt un subiect foarte desbătut în ultimul timp. Importanţa acestei chestiuni este dealtfel destul de evidentă căci atentate de cale ferată în Bucureşti şi Bucovina, complotul dela Cluj, cel dela Oradea, turburările dela Ploeşti, lupta sângeroasă dela atelierele Griviţa, sunt elemente demne de luat în seamă.

Orice om cu bun simţ şi cu dragoste de ţară, vede pericolul: opinia publică, parlamentul (cu excepţia d-rului Lupu, cunoscutul dramaturg dela Arsura), presa românească au înfierat acţiunea subminantă a comunismului.

O singură notă discordantă la care dealtfel ne aşteptam.

Cuibul de desordine din Sărindar, nu vede, nu aude nimic; titlurile sale de obiceiu pompoase şi senzaţionale când e vorba de vreo mică coţcărie, sunt foarte modeste când e vorba de rebeliunea dela Griviţa.

Despre activitatea organizaţiilor comuniste în întreaga ţară nu a auzit nimic, iar relaţiile oficiale le publică cu titlul de „versiunea oficială".

Sentimentele moscovite, gras plătite, ale Socorilor le cunoaştem şi nu ne miră. Dar ne miră mult toleranţa autorităţilor care nu vor să se sesizeze de complicitatea bordelurilor Sărindăreşti, la acţiunea de subminare a statului.

Dacă s'ar întreprinde serioase cercetări, o viitoare ordonanţă a corpului II, ar anunţa cu siguranţă, dizolvarea focarelor comuniste, camuflate de presa din Sărindar.

Şi ar fi bine să vedem aceasta cât mai curând.

FLORINESCU

CUVÂNTUL STUDENŢESC

Greva studenților dela facultatea de Drept din București

— Societatea esclușilor din viața studențească. - Comunicate și memorii antigreviste. - Dueluri și liste negre. - Cum se caută să se compromită o cauză. —

Motivele pentru cari studenții dela facultatea de drept din București — au declarat grevă, acum o lună, sunt, desigur, cunoscute de toată lumea, întreaga presă subliniind justețea cererii de scăderea taxelor și deblocarea examenelor.

Deși, aproape toate forurile au recunoscut justețea cererii studenților, Senatul Universitar dând comunicate, cari spuneau lucruri cu mult mai grave decât spuneau studenții în memoriul lor, de ex.: taxe ilegale și „surplusuri" încasate — tot ilegal — ne găsim — totuș în situația de la început — adică — nimic rezolvat — și grevă cu nota specifică de a fi oficial declarată prin închiderea facultății.

Suntem precis informați că majoritatea consiliului profesoral al facultății, au recunoscut justețea cererii, numai d-l Decan persistă să opună un „veto" absolut rezolvării. De ce?

Răspunsul e simplu. Se simte d. Decan stăpân pe situație.

Cozile de topor și-au oferit serviciile. Comunicatele și manifestele antigreviste au apărut la comandă. Chiar „adunări" antigreviste urmau să se țină la „Liedertafel". Plătite de cine? Să ne mai întrebăm? Noroc cu starea de asediu — căci am fi avut cel mai trist spectacol.

In trecut această Societate, chiar dacă avea ca singură activitate „ceaiurile tangourilor" și „balul" anual, avea marele merit al unei conduceri serioase și cinstite. Erau acolo, oameni puțini, dar demni. Deși (are oare alt aspect facultatea?) nu le recunoscuseră suzeranitatea profesorilor.

Vremea a trecut, cadrele s'au schimbat. Timpuri tot mai grele. Sărăcie generală. Bătrânii încearcă atentate contra tineretului universitar. Legea avocaților agită studențimea în drept. Vin luptele din Martie. Apare un erou de operetă — Damian — Președintele Societății studenților în drept.

Pe eșafodajul clădit din munca chinuită de aproape 2 luni de zile, în care s'au scris memorii și s'au făcut intervenții de către cei 2 demni reprezentanți ai studențimei ieșene Costruș și Beceanu — a apărat, aruncat sus de tot, numai fiindcă era Președinte al studențimei în drept din București — simbricul cu gambetă și baston.

Trec luptele. — Studențimea se calmează. — Se reintră la cursuri.

Președintele cu gambetă și baston își începe romanul de aventuri în care a tras și Societatea și Seniorii dela decanat.

Incepe avalanșa de excluderi din Societate și Comitet. Neratificarea d-lui Șerban Ivănceanu pune pe tapet chestia unei mici excrocherii de 10.000 de lei făcută de d. Damian cu un alt domn. Congresul din Kracovia și nejustificarea celor 50.000 lei mânuiți de d. Președinte.

Excluderea lui Damian din toate organizațiile studențești

Tribunalul de judecată al centrului studențesc București, sesizat exclude pe d. Damian — din toate organizațiile studențești din Țară.

Se alege o comisie de verificare. Partida era pierdută.

La cererea comisiei de a i se preda gestiunea — „decapitatul" refuză. Se ia vacanța mare. Cel rămas președinte numai prin deținerea ștampilei și arhivei retrage societatea din C. S. B. NU mai era nevoe. Societatea fiind exclusă prin persoana președintelui. Totuși a făcut-o. Cu „epava" de comitet rămasă „limbricul" împarte frățește cei 18.000 lei destinați studenților cari aveau nevoie de băi.

Politica de infeodare decanatului

Odată pierdută partida cu adunarea generală, Damian caută să atragă decanatul de partea lui. Momentul prielnic se ivește cu ocazia înscrierilor din toamnă, când studențimea în drept — la apelul C. S. B. — declară grevă pe chestia taxelor.

Insinuiază că cei dela Centru sunt „gardiști" cari vor să provoace scandal — insinuarea a prins.

Decanatul și-a închis porțile și și-a astupat urechile pentru orice reclamant și reclamație contra d-lui Damian.

Dar — domnul Președinte — „el personal" trebue să plece la armată. Trebuia să-și desemneze un succesor.

Comitetul fiind descomplectat — neavând nici măcar un vice-președinte care să-l suplinească — deoarece pe cum il exclusese, iar celălalt demisionase din cauza ilegalităților comise de Damian — face o adunare generală. Deși convocată pentru ora 3 — o ține la ora 2 cu cei 20 de „ciraci" cari aveau instrucțiuni în acest sens. Cei ce luptaseră pentru „clarificarea situației" încercaseră o ultimă carte în această adunare. La 2.20 totul era aranjat. Când a venit opoziția d. Damian a șters-o cu registrele. Făcuse o afacere bună. Casierul — d. Dinescu — trecuse la vice-președinție — secretarul general fusese făcut cenzor (în absență căci anemicul domn făcea armata). Un domn, smplu membru în omcitet fusese investit secretar, etc.

D. vice-casier Dinescu Președintele Societății

Să mai discutăm legalitatea d-lui casier ajuns Președinte? S'a explicat mai sus. Sau politica față de Decanat? Dinescu creația lui Damian, nu putea face altfel. Recompensa?

O excursie în Egipt.

Societatea independentă a studenților în drept

Titlu simbolic — „independentă". A căzut ca un trăznet. Valuri, valuri, studențimea scârbită, venea să se înscrie în Societatea, care însemna eliberarea din slavie și strivirea reptilelor cari le mânjiseră cu balele lor demnitatea și le vânduseră cauza.

Imediat au început manevrele. Pe ușile de din dos, lichelele au dat rapoartele. Au insinuat. Independenții agită studențimea în drept pe chestia taxelor și a blocului. Produc dezordini în Universitate. La Gutenberg se țin întruniri politice, cu steaguri, pancarde și deputați. Astfel de rapoarte dădea Dinescu et compania.

Și profesorii au chemat în fața tribunalului lor — bazați pe aceste rapoarte—pe conducătorii Societății independente și pe Președintele Gutenbergului. Dar nu au avut ce să le facă. I-au lăsat în pace.

Congresul național studențesc

Se apropia congresul general studențesc. Studențimea în drept trebuia să fie reprezentată. „Lichelele" — dau asaltul ca să fie reprimite în C. S. B. Demnii reprezentanți ai studențimei bucureștene resping atacul reptilelor. Le cer desolidarizarea de Damian. Dinescu — bâlbâe o desolidarizare și primește să fie judecată chestiunea celor două societăți de o comisie de trei instituită de C. S. B. Comisia judecă, ascultând pe „lichele" și pe independenți și hotărăște ca ambele Societăți să depună mandatele în mâna unei comisii de 3 studenți aleși de ambele Societăți.

Comitetul societății independente își depune mandatul în mâinile comisiei de 3, compusă din d-nii: Coco Duca, președinte al comisiei; Parascopol și Damianoff, membrii.

Dinescu — refuză să predea gestiunea. Pentru a doua oară se opun unei clarificări a situației, lăsând studențimea în drept dezorganizată și înșelând buna credință a celor ce doreau o conciliațiune.

Vacanța Crăciunudui și memoriul d-lui C. Ionescu

Vacanța lungă, de aproape o lună.... D. C. Ionescu în calitate de delegat al studențimei în drept, întocmește un memoriu prin care după ce arată starea de mizerie generală, care în mod fatal se răsfrânge și asupra studențimei, cerea reducerea taxelor și deblocarea. Inaintează memoriul decanatului. Acesta îl respinge pe motiv că d. C. Ionescu nu are nici o calitate oficială și că are „expresii" injurioase la adresa profesorilor.

„Universul" publică in extenso memoriul d-lui C. Ionescu.

Chestiunea lua proporții. Trebuia să i se dea la cap d-lui Ionescu.

Apariția „ceckei". — Coco Duca și Dinescu curtezani Declararea grevei

A doua zi după apariția memoriului publicat în „Universul", „Cuvântul" publică un comunicat-protest, semnat de d-nii Duca președintele comisiei speciale instituite de C. S. B. (am arătat mai sus pentru ce) și Matei Dinescu, președintele Societății studenților în drept. Acest comunicat considera memoriul d-lui C. Ionescu, neconform cu interesele studențimii în drept — care e mulțumită cu taxele și cu blocul.

Dinescu, avea dreptul și datoria să semneze un asemenea comunicat. Dar d-l Duca? Ce rost avea semnătura lui, alături de a aceluia pe care-l blamase până atunci și pentru a cărui răsturnare luptase? Inexplicabil și totuș...

Cu o seară înainte de apariție, în sala din străvechiul castel, „cineva" (promitem să-i publicăm numele dacă nu se astâmpără și dacă nu restabilește adevărul la Decanat), dicta celor 2 lichele, în semi-obscurul camerei, comunicatul cu pricina.

Ce nu face omul când e slab de înger și amețește repede?

Studențimea indignată de felul cum se rezolvase memoriul declară grevă pe ziua de 18 Februarie a. c. Se alege comitetul de acțiune și se votează moțiuni. C. Ionescu cu alți 6 conduc greva.

Chestiunea se prezenta foarte serioasă. In moțiune, studențimea cerea decanatului și demiterea lichelelor dela societate: O mie de studenți manifestează în fața facultății cerând demiterea.

Noua metodă de luptă a „lichelelor" și „ceckei". — Anti greviștii. — Listele negre

Dinescu & comp. amenințați își dau mâna cu „cecka". Listele negre — cu numele greviștilor fac teancuri pe biroul decanatului. Cum amenințările nu înspăimântau pe conducătorii grevei și cum greva lua proporții — „cecka" lansează politica diabolică de diversiune. Și astfel își fac apariția „antigreviștii".

Se strâng semnături de ale antigreviștilor. La decanat se spune că cei din „Garda de fier" cu „independenții" — numai câțiva — au pornit greva.

La Rectorat „cineva" încearcă să spună acelaș lucru, dar e dat pe ușă afară.

Comunicatul senatului universitar

Senatul universitar luând în discuție chestia grevei dela drept, recunoaște ilegalitatea unor taxe. Prin urmare, se recunoșteau ca juste aceste revendicări, de către cel mai înalt for universitar.

Cecka lansează manifest contra Rectorului

Văzându-se că Rectoratul îmbrățișează cauza dreaptă a greviștilor, cărora le promisese pe cuvânt de onoare că va rezolva în cel mai târziu 3 săptămâni doleanțele, „cecka" tipărește un manifest — injurios la adresa Rectorului — despre care spunea că ia în brațe pe scandalagii și pe bătăuși — în final chemând pe studenții doritori de carte la „ministrul nostru". Bieții curtezani Coco Duca și Arniro, cari împărțeau aceste manifeste au suferit rigorile stării de asediu, declarate de curând și au făcut cunoștința cu poliția. „Cecka" însă i-a eliberat.

Profesorii judecă. — Un interogatoriu

Cei trecuți de „cecka" pe listele dela decanat au fost judecați interesant. Sistem inchizitorial. Acuzatorul și judecător.

Fără nici un comentariu dăm aici întrebările puse de judele instructor: „Ești înscris în soc. indpendentă? Știai că Soc. independentă avea ca principale puncte de program scăderea taxelor și deblocarea? Știai că nu e recunoscută de senatul universitar? Știa că Stelescu e din Garda de Fier? Că nu e student la drept? Că era în sală lume străină de drept?, etc....

Nu mai este nevoe de comentariu.

Senatul discută memoriul anti-greviștilor pedepsește pe greviști

„Cecka" trâmbițând formula închiderii cursurilor până la sfârșitul anului și ridicareac seziunii de examene, a speria pe studenții cari au semnat memoriul. S'a mai lansat și formula că la rdeschiderea cursurilor — vor intra numai cei cari au semnat memoriul anti-grevist — primind fișe speciale, eliberate de decanat. Și argumentul suprem, că semnatarii vor ava tratament special la examene. Cu astfel de argumente desigur că s'au putut strânge semnături. Jidanii semnând de câte două ori. Avem copii de pe liste. Le ținem la dispoziția oricui.

Se pomenește în comunicatele Senatului universitar, că, pedepsele se mențin. Nu putem decât să aplaudăm prudența maturului corp, de a nu publica aceste pedespse pentru că e mult mai ușoară o revenire tactă decât după ce oooiiietasnrdl o.țd,aD nmnrsa vor spune însă senatorii, după a intrat în dmeniul public. Ce ce vor fi aflat toate aceste desubturi?

Da. Recunoaștem. D-l Decan e stăpân pe turma de „sclavi" și indirect pe „ceckiști". Dar sunt așa de puțini aceste lichele, încât nu contează. Ziua răfuelii se apropie. Studențimea dela drept, conștientă și geloasă de demnitatea și prestigiul ei, văzând manoperile ce s'au uzat spre a fi indusă în eroare, va strivi capul „hidrei" ce se lăfăește în sediul din palatul facultății.

Să sperăm că însăși profesorii se vor seziza cu un moment mai de vreme, și vor distruge cuibul lichelelor, cari, crezând că fac un serviciu decanatului — i-au făcut cel mai mare rău, târîndu-l în lupte, din care nu poate să iasă decât cu prestigiul știrbit.

THEMIS

I.P.S.S. Mitropolitul Pimen al Moldovei

și Studențimea creștină ieșană

Cu ocaiza manifestației de protest a studențimei creștine ieșene, din 29/I a. c. contra sacrilegiile comise la Parcul Carol față de simbolul sfânt — crucea — și față de preotul Georgescu-Edineți, care a fost bătut și i s'au rupt odăjdiile — s'a oficiat în biserica metropolitană un serviciu divin.

Serviciul a fost oficiat de vicarul Mitropoliei, I. P. S. S. Gr. Botoșăneanu Leul, fiind de față și I.P.S.S. Mitropolitul Pimen, care a înțeles să răspundă la apelul făcut de președintele centrului Iași.

Mitropolia era plină de studențimea grupată în jurul steagului Asociației și de o mulțime de credincioși.

După serviciul divin luând cuvântul d. Mociulski, Președintele centrului studențesc, după ce expune pe scurt cele petrecute la București, relevă faptul că studențimea ieșană nu-și are un locaș hărăzit ei spre închinăciune. Roagă pe I.P.S.S. Mitropolitul Pimen să hărăzească Biserica Sf-tul Neculai Domnesc (ctitoria marelui Voevod Ștefan), ca locaș sfânt al studențimii ieșene.

I.P.S.S. Mitropolitul Pimen, răspunzând rugămintii d-lui Mociulski își dă binecuvântarea sa. Relevă în cuvinte elogioase atitudinea demnă a studențimii care duce lupta de apărare a credinței strămoșești, singurul reazim în debandada actuală. Inchee I.P.S.S. cu impresionante cuvinte, care mișcă întreaga asistență:

„Noi, acești bătrâni, putem muri liniștiți știind că „lăsăm în urma noastră vlăstare cari să apere cu dârjenie credința și neamul..."

Congresul Internațional studențesc de anul acesta

In luna Septembrie a. c., Confederația Internațională a Studenților își va ține congresul anual în orașul Veneția (Italia).

Uniunea Națională a Studenților Creștini Români va trimite o delegație oficială la acest congres.

In acest sens se va comunica centrelor studențești toate datele necesare, iar doritorii de a participa, se vor adresa la ele.

Un congres al intelectualilor ortodocși

Un grup de intelectuali ardeleni, în frunte cu d-l Prof. Univ. Sextil Pușcariu, a luat inițiativa convocării unui mare congres al ortodocșilor români, la Cluj.

Congresul se va ține în ziua de 5 Martie a. c., în Duminica ortodoxiei, și se va ocupa de problemele și nevoile bisericii strămoșești, prea mult neglijate în ultimul timp. La acest congres va fi reprezentată și studențimea creștină-română, prin delegații săi.

Convocarea Consiliului general al U. N. S. C. R.

In conformitate cu articolul 20 din statutele Uniunii s'a convocat pentru sfârșitul lunii curente Consiliul General cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al U. N. S. C. R.
   a) Raportul cassieriei;
   b) Raportul departamentelor;
   c) Raportul președintelui U. N. S. C. R.
2. Raportul de activitate al centrelor.
3. Regulamentul departamentului internelor.
4. Inființarea departamentului asistenței studențești:
   a) Asistența materială;
   b) Asistența medicală;
   c) Asistența spirituală.
5. Modificarea statutelor (expunere de motive pentru încuviințare).
6. Reorganizarea U. N. S. C. R.
7. Campionatele interuniversitare dela Timișoara, și campionatele de rugby dela București din luna Maiu.
8. Raportul de activitate al Comitetului P. E. E. și congresul Micei Ințelegeri studențești dela Belgrad.
9. Congresul internațional al C. I. E. dela Veneția și campionatele dela Torino.
10. Orientarea politică externă.
11. Orientarea politică internă.
12. Comitetul de subscripție pentru crucea ce urmează a fi pusă la Mormântul Eroului.
13. Chestiunea economică a studențimii, realizări, procete, auspicii, presă și publicații studențești, statistică și documentări (acest punct este cerut special de Centrul Studențesc Cernăuți).
14. Diverse.

Un congres revizionist

In sprijinul propagandei pentru revizuirea tratatelor de pace, studenții unguri au convocat un congres internațional studențesc la Budapesta, între 12 și 18 Februarie.

Dintre uniunile naționale studențești invitate, au răspuns anunțându-și participarea uniunile: germană, italiană, engleză, bulgară, turcă, austriacă, japoneză, etc.

In programul congresului figurau conferințe ținute de diferite personalități din țările participante, manifestații revizioniste la frontierele Ungariei, discuții asupra punctelor a căror revizuire se cere, din tratatele dela Versailles, St. Germain, Neuilly, Trianon și Lausanne.

Cu toate pregătirile, propaganda și fondurile puse la dispoziție de guvernul maghiar, congresul nu s'a putut ține din lipsă de participanți.

Prevăzând eșecul organizatorii au renunțat deocamdată, urmând să țină congresul mai târziu, probabil la Viena.

Consiliul Micii Ințelegeri studențești, sezizat de aceste manifestații în ședința care a avut loc de curând la Belgrad, a trimes o adresă Confederației Internaționale Studențești protestând împotriva felului cum unele uniuni naționale studențești, membre ale confederației, înțeleg să aplice principiile de colaborare cari stau la baza organizației.

Informații

D-nii studenți cari au fost la Bardonechia și au luat echipamentul U. N. S. C. R., sunt invitați să-l trimeată de urgență la sediu, b-dul Schitu Măgureanu 2.

Direct. Depart. Sport.
ROȘCULEȚ

Rugăm Centrele Studențești să trimeată cât mai curând articole informații și corespondență pe adresa ziarului.

„Cercul studențesc brăilean" și-a început activitatea culturală la sediul propriu din Str. G-ral Christian Tell No. 10, prin conferința d-lui Toma Vlădescu despre „Orientarea generației de azi".

Conferința a fost foarte apreciată și viu aplaudată.

Pentru vara anului curent U. N. S. C. R. va organiza o tabără la mare și alta la munte pentru toți studenții din țară. Vor fi invitați la această tabără și studenții din țările vecine, în special ale P. E. E. Studenții săraci vor avea mari reduceri. Inscrierile se vor face numai prin Centrele studențești.

In numărul viitor se vor comunica costul de participare și alte detalii.

Mărțișorul Centrului Studențesc București

In vederea strângerii fondurilor necesare pentru ridicarea unei cruci la mormântul Eroului Neamului, Centrul Studențesc București a confecționat un mărțișor de bronz, aurit sau argintat al

cărui desen e reprezentat de clișeul alăturat.

Mărțișorul se găsește de vânzare la sediul C. S. B. B-dul Schitu Măgureanu Nr. 2, între orele 6—7 seara, cu prețul de zece lei.

Cercul Academic Bănățean, Secția București, aranjează Sâmbătă, 25 Febr. c., o mare, serată dansantă în saloanele căminului din strada Pitar Moș 17.

Grozav Teodor
fost președinte al Centrului Studențesc Oradea

Dumitru Borcea
fost președinte al Centrului Studențesc Chișinău

Citiți „Iarmarocul Metehnelor"
Volumul de nuvele al d-lui Dragoș Protopopescu

Consiliul Micii Ințelegeri Studențești după întrunirea dela Belgrad, având în mijloc pe d. Mircovici, directorul Fundației Regele Alexandru.

Pentru o cruce la mormântul Eroului Neamului

In urma celor petrecute la Parcul Carol, în ziua de 24 Ianuarie a. c., când studențimea creștină bucureșteană în frunte cu duhovnicul ei Părintele Georgescu Edineți, încercând să pună o cruce la mormântul Eroului Neamului, a fost împușcată și schingiuită, preotul bătut și odăjdiile rupte iar crucea sfărâmată, U.N.S.C.R. a luat inițiativa formării unui comitet de onoare, compus din I.I.P.P.S.S. Mitropoliții țării, d. prof. univ. Nichifor Crainic și Părntele Georgescu Edineți, sub înalta președinție de onoare a I.P.S.S. Părintele Patriarh.

Pentru strângerea fondurilor necesare realizării unei cruci monumentale, care va fi depusă la mormântul Eroului Neamului, ziarul „Calendarul", va deschide prin coloanele sale o listă de subscripție, sumele subscrise vărsându-se la casieria U. N. S. C. R.

Comitetul activ pentru această subscripție, se compune din președinții celor nouă centre studențești, sub președinția d-lui St. Câmpineanu, președintele U.N.S.C.R.

U.N.S.C.R. va lansa nouă liste de subscripție, câte una de fiecare centru studențesc, acestea putând să lanseze la rândul lor câte o listă prin organele de presă ce le stau la dispoziție.

Sumele subscrise, rămase în plus după realizarea crucii, vor fi trecute pe seama patriarhiei, pentru mărirea fondului pentru instalarea clopotului pe care primarul Capitalei l-a scos din funcțiune.

Impotriva politicianismului

Atragem atenția studenților asupra unuia din principiile fundamentale ale organizațiilor studențești, care dela o vreme a început să fie uitat de unii studenți și ceeace e mai regretabil, chiar de cei ce conduc societăți studențești.

Anume că nici un student membru al organizațiilor studențești, nu poate face politică de partid.

Cei cari calcă acest principiu, se fac nedemni de a mai face parte din organizații și se exclud.

In aceeaș situație se pun și cei cari acceptă funcția de șef de cabinet.

U. N. S. C. R.

Dela studenții Polonezi

Manifestații antisemite în universitățile poloneze

Intre studenții școlilor superioare poloneze sunt foarte mulți jidani.

Numărul acestora este enorm, disproporțional cu numărul jidanilor cari locuesc în Polonia. Studenții polonezi, întâlnesc la fiecare pas în timpul studiilor, dificultăți provocate de cantitatea reprezentanților rasei semite.

Aceste dificultăți, constau în cele mai dese cazuri, în lipsa de locuri în laboratoare și sălile de studii.

Această stare de lucruri provoacă demonstrațiile antisemite ale tinerimii nationaliste care luptă pentru „numerus clausus".

Din cauza acestor demonstrații, școlile superioare din Polonia au fost închise timp de zece zile.

Francmasoneria și împărțirile Poloniei

Sub titlul „Francmasoneria și împărțirile Poloniei". Uniunea asociațiilor studențești catolice din Varșovia, a organizat un ciclu de conferințe pronunțate de unul dintre cei mai buni cunoscatori ai organizațiilor francmasonice din Europa și în special din Polonia.

Subiectul interesant a utras peste o mie de auditori la fiecare conferință. Au asistat și numeroși profesori ai școlilor superioare din Varșovia, ziariști și reprezentanți ai lumii literare.

Viitorul congres al Micii Ințelegeri Studențești

In conformitate cu hotărîrile Consiliului Micii Ințelegeri Studențești care a avut loc la Belgrad, viitorul congres va avea loc între 27 Aprilie—8 Mai, la Belgrad.

Uniunea Națională a Studenților creștini Români va participa printr'o delegație de 4—500 de studenți.

Inscrierile se vor face prin Centrele Studențești și se vor anunța la timp odată cu toate condițiile de participare.

La atelierele Grivița lucrătorii au făcut o grevă pentru interese profesionale, cari au fost recunoscute drepte de autorități și li s'a promis satisfacție deplină.

Organele în drept nu s'au ținut de cuvânt și a urmat a doua grevă, când exasperarea muncitorilor a fost speculată de comuniști, ducând la tragedie cunoscută.

La facultatea de drept a fost o grevă pentru interese profesionale recunoscute drepte de Senatul universitar.

Consiliul facultății a refuzat soluționarea lor.

Agenții comunismului speculează iarăș.

Cel mai elementar simț politic impune concluzia și trasează de pe acum răspunderile.

Citiți și răspândiți „Cuvântul Studențesc"

Redactor responsabil: Directorul Depart. Presei și Propagandei din U. N. S. C. R. FLORIN BECESCU

Tip. „UNIVERSUL"